

Mikä muuttuu sivarilaissa?

Laki astuu voimaan 1.1.2008 ja palvelusaikaa ja HL-lomien vähentymistä (palvelusajan muutoksen seurauksena) lukuun ottamatta se koskee kaikkia silloin palvelevia sivareita. Palvelusaika ja lomamääräykset koskevat kuitenkin vain lain voimaantulon jälkeen aloittavia. Vanhaa, syrjivää palvelusaikaa suorittavia siviilipalvelusmiehiä löytyy siis vielä useiden vuosien päähän eteenpäin.

Vaikka laki muuttuu aika paljonkin, työpalveluksen suorittaminen on varsin samanlaista kuin tähänkin asti. Keskeisimpien asioiden osalta mennään yleisesti ottaen jonkun verran eteenpäin, mutta vastaavasti uudessa laissa on myös pieniä muttei merkityksellisiä huononnuksia nykyisiin käytäntöihin.

Sivulla 2

Patria

Patrian kautta Suomen valtio

1. tukee amerikkalaisia joukkoja Irakissa ja Afganistanissa;
2. toimittaa ammuksia USA:n armeijan laittomaan käyttöön;
3. on yhteistyössä skandaaleista tunnetun brittiläisen puolustus- ja ilmailuyrityksen BAE Systemsin kanssa;
4. toimii omista skandaaleistaan ja Ranskan ydinaseohjelman tukemisesta tunnetun EADS:n kumppanina.

Sivulla 6

NATO Game Over

Brysselissä järjestetään pääsiäisenä 2008 kansainvälinen NATO Game Over -kansalaistottelemattomuusaktio. Forum voor Vredesaktien työntekijän Hans Lammerantin mielestä Eurooppa toimii palvelijana USA:n ja NATO:n käymille sodille muun muassa Irakissa.

Sivulla 7

Eduskunta lyhensi siviilipalvelusta yksimielisesti

Eduskunta päätti marraskuun lopulla hyväksyä uuden siviilipalveluslain, jonka mukaan palvelusaika on jatkossa 362 vuorokautta. Uuden lain myötä aseistakieltäytymisoikeus tunnustetaan myös kriisin aikana ja valtio tulee mukaan sivareiden majoituskustannusten korvaamiseen. Samaan aikaan koulutusjakson sisältöä muutetaan enemmän käytännön valmiuksia antavaksi. Laki astuu voimaan vuoden 2008 alussa.

Vaikka eduskunnassa äänestettiin lakia säädettäessä yhteensä 15 kertaa,

päätös siviilipalveluksen lyhentämisestä oli yksimielinen: äänestysten aiheina olivat vasemmistoliiton ja sosialidemokraattien kansanedustajien ehdotukset palvelusajan suuremmasta lyhennyksestä ja muista parannuksista. Demarit toivat äänestettäväksi 330 vrk:n palvelusajan, vasemmistoliitto puolestaan 240 vrk. Sen sijaan ehdotuksia palvelusajan pitämisestä ennallaan tai peräti pidentämisestä ei täysistunnon käsiteltäväksi saatettu.

Oppositio puolueiden palvelusaikaloitteet ja muut parannusehdotukset

hävisivät äänestyksissä hallituksen esitykseen pohjautuvalle ehdotukselle, jossa pitäytymistä kaikki hallituspuolueet – myöskin esitykseen sitoutuneet vihreät – kannattivat siirtymäsäännösten kaltaisia yksityiskohtia myöten. Lopulta uusi siviilipalveluslaki onkin lähes täysin hallituksen esityksen mukainen. Ainoana merkittävänä muutoksena eduskunta lisäsi valitusoikeuden poikkeusoloissa toimivan vakaumus-entutkintalautakunnan päätöksiin.

Jatkuu sivulla 3

Sivu 3: Lainmuutoksen eteneminen päätöksentekokoneistossa / Sivulla 4: Puolustusministeriön nollatulokseen, Kuvia tuomiota asevelvollisuudesta kieltäytyneille, Vapaa lehdistö / Sivulla 5: Kaskealan ehdotus kertoo armeijan ongelmista, Moraalinen yhdenvertaisuus, Entäpä Suomi ilman armeijaa? / Sivulla 6: Nyt se on pakko tehdä / Sivulla 7: Aidan yli NATO:n väkivaltaa vastaan, Faslane-aktivisteja lakitupaan, Aseistakieltäytymisuutisia maailmalta: Armenia: seitsemän kieltäytyjää pitkiin rangaistuksiin, Asevelvollisuudesta kiistaa Ukrainassa / Sivulla 8: Lohikäärme ja kaksi ritaria / Sivulla 9: Asepalvelus, sosiaalistaja, Aseistakieltäytymisuutisia maailmalta: Asevelvollisuus Indonesiaan?

Rauhanvangit 2007
Sivulla 11

Pääkirjoitus

Simo Hellsten

Silmiini osui ilmaisjakelulehdestä hiljattain STT:n uutisen kansainvälisen Punaisen Ristin Iso-Britanniassa tekemästä kyselystä. Kysely koski siviileihin kohdistuvia sotatoimia. Joka toisen britin mielestä taistelutoimia ei tarvitse rajata sodassa vain sotilaskohteisiin. Ennen Afganistanin sotaa samaa mieltä oli vain neljännes.

Briteillä toki on jo pitkä kokemus siviileistä sotatoimien kohteena. Kun puolet maan kansalaisista kannattaa sotilaskokouksia siviilejä vastaan ei ole kovin vaikea arvata muistellaankin silloin Saksan toisen maailmansodan aikaisia pommituksia Coventryssä tai Lontoossa vaiko eversti Reginald Dyerin vuonna 1919 toimeenpanemaa Amritsarin teurastusta, jossa Dyer määräsi sotilansa avaamaan tulen aseettomia mielenosoittajia päin. Myöhemmin oikeudessa brittipuseeri oli edelleen sitä mieltä, että oli toiminut oikein. 1650 ammuksella surmattiin joidenkin selvitysten mukaan jopa 1800 aseetonta siviiliä – mutta ei varmaankaan yhtään valkoista brittiä.

Kansakuntien muisti tuntuu aina olevan varsin valikoiva. Omia siviilejä vastaan kohdistuneet väärin muistetaan, mutta kun omat sotilaat tekevät julmuuksia asiain unohdetaan tai usein salataan. Erityisen hyvin tämä omaan napaan tuijottaminen näkyi 90-luvulla ja näkyy edelleen Balkanilla. Vanhojen vääräyksien kostamisesta syntyy kurimus, joka voi lopulta tuhota kaiken. Meidän joukkomme toki saavat jatkossa kohdistaa taistelutoimia muiden maiden siviileihin koska se on tarpeellista, mutta jos muiden maiden armeijat hyökkäisivät meidän siviilimme kimppuun, se on väärin ja jumalauta pyhän sodan paikka.

Sama logiikka löytyy helposti myös asekaupasta. Jalkaväkimiinat ovat pahoja Afrikassa mutta eivät meillä kotona. Yhdysvalloilla saa olla ydinase, samoin Israelilla, mutta Irakin tai Iranin ydinase on äärimmäinen paha. Suomen asevientipoliittikka ei ole yhtä räikeää, mutta ei kuitenkaan periaatteiltaan poikkea räikeämmistä esimerkeistä.

Niin kauan kun ihmiset määrittävät kansainvälisten sopimuksien tai yli päänsä eettisten ja moraalisten periaatteiden pätevyys sen mukaan mihin kansakuntaan syyllinen ja uhri kuuluvat, emme ole kovin vahvoilla sodan tai terrorismin vastaisessa taistelussa. Silmä silmästä tekee edelleen maailmasta sokean.

Mikä muuttuu sivarilaissa?

1. Palvelusaika

Palvelusaika on siis 362 vrk, eikä mitään "kertauskoulutusta" tule.

2. Siviilipalvelushakemuksen käsittely erityisolissa

Lakiesityksen mukaan aseistakieltäytymisoikeus laajennetaan myös kriisiaikaan. Normaalioloissa siviiriin haetaan samalla tavalla kuin nykyään, eli kaavake pitää toimittaa asianomaiselle viranomaisille ja homma on lain mukaan sillä selvä. Kriisiaikoina jätetyt hakemukset käsitellään kuitenkin erityisessä lautakunnassa, jossa on mukana muiden muissa sotilajäsen. Myös rauhan aikana siviilipalvelukseen hakeneiden reservinkieltyneiden hakemukset voidaan tutkia, jos kyseiset henkilöt eivät ole suorittaneet täydennyspalvelusta. Eduskunta päätti vastoin hallituksen esitystä, että lautakunnan päätöksiin tulee valitusoikeus.

Ennen varusmiespalvelua tai sen aikana siviiriin hakeneiden ja täydennyspalveluksessa olleiden reservinkieltyneiden sivaristatus pysyy kuitenkin kriisinkin aikana voimassa ilman mitään tutkintaa.

3. Koulutusjakso

Koulutusjakson sisältä muuttuu enemmän "käytännön valmiuksia" antavaksi. Uuteen siviilipalveluskoulutukseen sisältyy viikon mittainen yhteinen osuus, jonka jälkeen on kolme kolmen viikon mittaista suuntautumisvaihtoehtoa: palo- ja pelastustoimintaan keskittyvä, ympäristön- ja kulttuuriomaisuuden suojeluun valmiuksia antava sekä yleissivistävä koulutus.

4. Palveluskelpoisuus

Lakiin tulee uusi määritelmä palveluskelpoisuudesta, joka käsitteenä korvaa ja laajentaa vanhaa vapautusta terveydellisiin perusteisiin: jos ei ole tarpeeksi palveluskelpoisuutta, ei voida määrätä palvelemaan. Esitys sisältää myös pykälän huume-testauksesta, mihin AKL:illa ei sinänsä ole huomauttamista, kunhan sitä ei käytetä väärin (esim. perusteettomiin kotiuttamisiin).

5. Siviilipalveluksen suorittaminen

Uusi laki sisältää entisen tavoin vakaumuksen suoja -pykälän (ei voi määrätä palvelustehtäviin, jotka ovat ristiriidassa sivarin vakaumuksen kanssa). HL-lomien määrää vähenee 18:aan palveluksen lyhennämisen johdosta, ja tulee mahdollisuus

suorittaa 2 kk sivarista ulkomailla. Tähän tarvitaan kuitenkin erityinen lupa. Ulkomaankomennuksen ilman erityislupaa maksimikestoksi määritetään 2 viikkoa. Lakiin tulee uutena myös määräys sivarin viikoittaisesta minimityöajasta (36 h), tähän astihan on määrätty vain maksimityöaika (40 h), joka sisältyy myös uuteen lakiin.

6. Sivarin etuudet

Etuudet ovat lähtökohtaisesti samat kuin nyt. Valtio tulee kuitenkin mukaan asumiskustannuksiin. Sivarin kannalta majoitus järjestetään samalla tavalla kuin tähänkin asti: palveluspaikka on velvollinen osoittamaan majoituksen, joka voi olla myös asunto jossa sivari muutenkin asuu. Palveluspaikka saa kuitenkin uuden lain mukaan osan maksamistaan kustannuksista takaisin valtiolta.

Laissa on määritetty tarkat ylärajat valtion korvausosuudelle: pääkaupunkiseudun neljässä kaupungissa maks. 250 euroa/kk, muualla Suomessa maks. 150 euroa/kk, jos sivari asuu vanhempiensa luona tai muussa heidän omistamassaan/vuokraamassaan kämpässä maks. 100 euroa/kk. Jos asumiskustannukset ovat korkeammat, loppuosa jää edelleen palveluspaikoille.

7. Täydennyspalvelus

Täydennyspalvelus reservinkieltyneille jatkuu nykyisellä tavalla, kun sivarikertauksia ei tule.

8. Palvelus poikkeusoloissa

Liikekannallepanotilanteessa sivarikeskus laittaa sivarit liikekannalle siviilitehtäviin pelastusviranomaisien tai opetusministeriön alaisuuteen näiden pyytämässä määrin. Tämän menettelyn kautta ei kuitenkaan liikekannallepano kaikkia sivaritehtäviä, sillä ne a) joilla on työnantajan ns. VAP-varaus yhteiskunnan kannalta tärkeisiin tehtäviin, b) jotka määrätään "terveydenhuollon ammattihenkilöstöä poikkeusoloissa koskevan varausjärjestelmän puitteissa terveydenhuollon tehtäviin" tai c) jotka on valmiuslain mukaisesti määrätty suorittamaan yleistä työvelvollisuutta, määrätään kriisiajan siviilitehtäviin ensisijaisesti näiden järjestelmien kautta, ja sivariliikekannallepanon kautta vain loput.

9. Palvelusrikkomukset

Rikkeiden tutkiminen ja rangaistusten määrääminen tulee sivarikeskuksen hoidettavaksi. Kurinpitovirastosten kirjoon tulee nk. lomaoikeuksien (max. 4 pv/rangaistus) menetys.

10. Siviilipalvelusvelvollisuuden rikkominen

Nykyinen siviilipalvelusrikosnimike jaetaan uudessa laissa kahteen osaan. Uutena rikosnimikkeenä tulee siviilipalveluksesta kieltäytyminen, jonka perusteella vakaumukselliset totaalkieltyneet tuomitaan vankeuteen aivan samalla tavalla kuin aikaisemminkin (tuomio toki lyhenee pari viikkoa siviilipalvelusajan lyhennämisen johdosta). Siviilipalvelusrikoksen tunnusmerkkinä mainitaan kuitenkin kirjallisen kieltäytymisen lisäksi myös palveluksesta poisjääminen sekä palveluksen lopettaminen, joten tämän tunnusmerkistön mukaan tuomitaan jatkossakin muitakin kuin vakaumuksellisista syistä kieltäytyneitä.

Siviilipalvelusrikosnimike taas koskee uudessa laissa kurinpitovirastuksen jälkeen palvelusvelvollisuutta edelleen laiminlyöviä, ja siitä tuomitaan enimmillään puolet jäljellä olevasta palvelusajasta. Tuomio ei poista velvollisuutta suorittaa sivaritehtäviä, jos se on lyhyempi kuin puolet (vaikkakin vankila-aika toki hyvitetään 1 pv linnassa = 2 sivarissa). Myös siviilipalvelusrikoksesta tuomitavilla ehdoton vankeusrangaistus on uuden lain mukaan ainoa seuraamusvaihtoehto.

Poikkeusoloissa rangaistusmaksimi molemmista on 2 vuotta. Rikosilmoituksen tekee keskus ja ehdolliset tuomiot ja yhdyskuntapalvelus ovat edelleen kiellettyjä molemmissa "rikos"nimikkeissä. Uuden lain mukaan siviilipalvelusrikoksesta tuomitun palvelusvelvollisuus jatkuu palveluksen loppumiseen saakka senkin vuoden päätyttyä, jona hän on täyttänyt 30 vuotta. Kuitenkaan kyseisen ikärajan ylittäneillä linnassa olevilla ei ole mahdollisuutta hakea ehdonalaista vapautusta.

11. Rekisterit ja tietosuojat

Kokonaisuudessaan rekisteröitävän tiedon määrä lisääntyy. Voidaan rekisteröidä mm. tietoja sivarin vakaumuksista, jos niillä "on merkitystä palveluksen tai siviilipalveluspaikan määräämisen kannalta".

12. Kaksoiskansalaiset

Ulkomailla asuvien kaksoiskansalaisten mahdollisuus saada vapautus paranevat. Sen sijaan ulkomailla asuvat vain Suomen kansalaiset ovat edelleen palvelusvelvollisia, kuten aina ennenkin. Tämä määräytyy asevelvollisuuslain kautta.

Sivari&Totaali -lehti on Aseistakieltäytyjäliitto ry:n neljästi vuodessa julkaisema antimilitaristinen kulttuurilehti.

ISSN 1235-4406

Sivari & Totaali on Aikakauslehtien liitto ry:n sekä kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liiton Kultti ry:n jäsen.

Tilaukset 13 euroa/vuosi. Tili SAMPO 800017-750541. Lehden tilaus sisältyy Aseistakieltäytyjäliiton jäsenmaksuun.

Toimitus: Simo Hellsten (päätoimittaja) Kaj Raninen, Miira Rauhamäki, Hans Hellén, Heikki Sovijärvi

Painopaikka: Pyhäjokiseudun kirjapaino SLP oy, Oulainen

Kaikki kiinnostuneet voivat lähettää materiaalia julkaisuumme. Sivari&Totaali ei pysty maksamaan tekijöille palkkioita.

Toimitustyön kannalta olisi helppoa, jos juttusi saapuisivat meille sähköpostina, mutta otamme toki vastaan myöskin käsin kirjoitettuja hengentuotoja. Kuvitusta tai valokuvia voi lähettää paperilla, mutta mieluummin kuvatiedostoina sähköpostin liitteenä.

Me toimituksessa katsomme oikeudeksemme päättää julkaistavista

jutuista ja tarvittaessa lyhentää niitä sekä korjata kielioppi- ym. virheitä.

Lehdessä esitetyt artikkelit eivät välttämättä vastaa kaikkien kirjoittajien tai toimituskunnan näkemyksiä. Kukin seisoo omien artikkeliensa takana.

Aseistakieltäytyjäliitto/
Sivari&Totaali
Veturitori 3
00520 Helsinki
akl@aseistakieltäytyjäliitto. •

Eduskunta lyhensi siviilipalvelusta yksimielisesti

Jatkoa etusivulta...

Kokonaisuutena uusi laki on kompromissi, joka puuttuu useimpiin siviilipalvelusjärjestelmän ongelmiin, mutta ratkaisut jäävät järjestään puolittiehen: palvelusaika lyhenee, mutta vain kuukauden; aseistakieltäytymisoikeus kriisiaikoina tunnustetaan, muttei ehdottomasti kaikissa tapauksissa; valtio osallistuu jatkossa sivareiden majoituskustannuksiin, mutta summat ovat riittämättömiä; rangaistusjärjestelmää uudistetaan, mutta totaalkieltäytyjien rangaistukset jäävät ennalleen eikä ehdottomille vankeustuomioille tule vaihtoehtoja kenenkään kohdalla; mahdollisuutta suorittaa siviilipalvelusta ulkomailla laajennetaan, mutta maksimiksi asetetaan kahden kuukauden luvanvarainen jakso...

Uusi laki ei toteuta armeijassa ja siviilipalveluksessa asevelvollisuutta suorittavien yhdenvertaisuutta eikä lopeta näiden välistä vastakkainasettelua. Kuitenkin on ilahduttavaa, että kymmenisen vuotta neljällä vaalikaudella jatkuneiden keskustelujen jälkeen aseistakieltäytymislainsäädännön ongelmiin on viimeinkin saatu ainakin jonkinlaisia parannuksia.

Aikaisemmin sekä on nimittäin osoittautunut liian vaikeaksi: varusmiesten uusien palvelusaikojen astuttua voimaan **Lipposen** ensimmäinen hallitus päätti syksyllä 1998 vastoin alkuperäisiä kaavailujaan olla esittämättä minkäänlaisia lyhennyksiä. Syyt tähän ovat jääneet arvailujen varaan. Kaksi vuotta myöhemmin taas Lipposen toinen hallitus esitti silloisen työministeri **Tarja Filatovin** johdolla palvelusajan

lyhentämistä 362 vuorokautteen, mutta hallituksen porvaripuolueet vastustivat esitystä ja se kaatui eduskunnassa. Samalla kaatuivat muutkin siihen sisältyneet parannukset. **Vanhasen** ensimmäinen hallitus puolestaan päätti kesällä 2005, ettei esitä siviilipalveluksen lyhentämistä YK:n ihmisoikeuskomitean edellisenä syksynä esittämästä vaatimuksesta huolimatta.

Lopulta yksimielisen esityksen siviilipalveluslain parantamisesta sai aikaan hallitus, jonka kaksi suurinta puoluetta ovat aikaisemmin kaikkein voimakkaimmin vastustaneet sitä.

Tämä kertonee yleisestä suhtautumisen muuttumisesta aikaisempaa asiarusteisemmaksi – ei se toki muuhun suuntaan olisi voinutkaan muuttua – mutta varmasti myös siitä, että nykyisessä hallituskoalitiossa on myös tahoja, jotka ovat suhtautuneet vanhan siviilipalveluslain osakseen saamaan arvosteluun vakavasti ja halunneet parantaa tilannetta. Ja tietysti riittämätönkin parannus on lopulta pieni voitto myös kaikille niille, mm. Aseistakieltäytyjäliitolle, jotka ovat vuosikautia tehneet eri tavoin työtä muutosten toteuttamiseksi.

Eniten kysymyksiä uudessa laissa on herättänyt siviilipalveluskoulutuksen ja mahdollisesti siviilipalveluksen sisällön laajemminkin muuttuminen. Aseistakieltäytymisoikeus tunnustetaan nyt myös kriisioloissa, mutta uudessa siviilipalveluslaissa säädetään sivareiden tehtävistä kriisin aikana ja koulutusjaksoa muutetaan niin, että se antaa valmiuksia näihin tehtäviin. Aseistakieltäytyjäliiton suhtautuminen tähän on luonnollisesti lähtökohtaisesti kriittinen. Siviilipalveluksen tulee olla sisällöltään sellainen, että se sopii vakaumuksellisten aseistakieltäytyjien palvelusmuodoksi eikä sitä voi muuttaa osaksi valtion sodankäyntiin valmistautumista, ei edes siviilitehtävissä.

Tällä hetkellä vaikuttaa kuitenkin siltä, että muutos pysyy hyväksyttävissä rajoissa. Koulutusjaksoille tulee, tai itse asiassa on syksystä 2007 alkaen jo tullut, kolme suuntautumisvaihtoehtoa, joista vain yhden sisältöön kuuluu siviilipalveluksen siviiliuonteen kannalta kriittisintä ainesta eli palo-, pelastus- ja väestönsuojelukoulutusta. Siinäkin painopiste on koulutussuunnitelmien perusteella "arjen turvallisuuteen" ja erilaisten rauhan aikaisten onnettomuuksien ja poikkeustilanteiden yhteydessä toimimiseen liittyvästä alkeiskoulutuksesta. Tämä on sinänsä varmasti kaikkien kannalta järkevin lähtökohta eikä tällaisten taitojen opettelussa toki ole lähtökohtaisesti mitään ongelmallista. Aseistakieltäytyjäliitto tulee kuitenkin luonnollisesti seuraamaan koulutuksen kehittämistä ja vaikuttamaan siihen tarpeen mukaan.

Lainmuutoksen eteneminen päätöksentekokoneistossa

3.8.2007 Valtiovarainministeriö julkaisee budjettiehdotuksen, johon sisältyy määräraha sivareiden majoituskustannuksista palvelupaikoille aiheutuvien "kohtuullisten kustannusten korvaamiseksi".

31.8.2007 Työministeri **Tarja Cronberg** (vihr.) ilmoittaa, että hallitusryhmät ovat sopineet siviilipalveluksen lyhentämisestä 12 kuukauteen.

18.10.2007 Hallitus jättää esityksensä uudesta siviilipalveluslaista eduskunnalle.

2.11.2007 Kansanedustaja **Paavo Arhinmäki** (vas) jättää rinnakkaislakialoitteen hallituksen esitykselle. Aloitteessa ehdotetaan 240 vrk:n palvelusaikaa ja ehdollisten rangaistusten mahdollistamista.

6.11.2007 Laista käydään lähetekeskustelu eduskunnassa. Laki lähetetään työelämä- ja tasa-arvovaliokuntaan, jolle puolustusvaliokunta ja perustuslakivaliokunta antavat lausuntonsa. **Johanna Sumuvuori** (vihr.) ehdottaa lausunnon pyytämistä myös ulkoasiainvaliokunnalta. Ehdotus saa äänestyksessä tukeen vihreiden ja vasemmistoliiton eduskuntaryhmät ja pari muuta kansanedustajaa, mutta häviää.

20.11.2007 Puolustusvaliokunta antaa lausuntonsa laista. Lausunnossa

ehdotetaan maksimissaan 33 vrk:n kertauskoulutusvelvoitteen sisällyttämistä lakiin. Lisäksi valiokunta korostaa "siviilipalveluksen sisällön kehittämistä nykyisestä palvelemaan paremmin yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamista" Lausuntoon ei jätetä vastalauseita. Valiokunnan vihreät ja vasemmistoliittolaiset jäsenet ovat poissa kokouksesta, jossa se hyväksytään.

21.11.2007 Perustuslakivaliokunnan mietintö valmistuu. Valiokunnan mukaan poikkeusolojen vakaumuksentutkintalautakunnan päätöksistä tulee olla valitusoikeus, mikä ei sisälly hallituksen esitykseen. Palvelusajan suhteen valiokunta viittaa aikaisemman lain osakseen saamaan kritiikkiin ja toteaa, että lakiesityksen palvelusaikaan sillä ei ole huomauttamista.

30.11.2007 Työelämä- ja tasa-arvoasiainvaliokunnan mietintö valmistuu. Perustuslakivaliokunnan haluama valitusoikeus lisätään lakiin, mutta muuten hallituksen esitykseen ei tule merkittäviä muutoksia. Valiokunta kuitenkin haluaa, että hallitus "ryhtyy tarvittaessa toimiin asumiskustannusten korvaustason nostamiseksi". Se haluaa myös selvitettävän, voidaanko siviilipalvelusrikoksesta langetettava ehdoton vankeustuomio korvata "jollain tarkoituksenmukaisemmalla seuraamuksella" Sen sijaan puolustusvaliokunnan kertauskoulutukseen ei muistiossa viitata.

Muistioon jätettiin kaksi vastalauseita. Kaksi vasemmistoliittolaista valiokunnan jäsentä (ensimmäinen allekirjoittaja **Merja Kyllönen**) ehdottavat 240 vrk:n palvelusaikaa, isyysvapaan pidentämistä 18 päivään, kriisinaikaisen vakaumuksentutkinnan poistamista kokonaan, vankeustuomioiden lyhentämistä enintään kolmasosaan jäljellä olevasta palvelusajasta (nyk. puolet) sekä ehdollisten rangaistusten mahdollistamista. Neljän demarin ja yhden kristillisdemokraatin allekirjoittamassa toisessa vastalauseessa (ensimmäinen allekirjoittaja **Jukka Gustafsson**) ehdotetaan taas 330 vrk:n palvelusaikaa, 18 päivän isyysvapaata, majoituskustannusten korvausmaksimin nostamista 350 euroon, rauhanaikaisten rangaistusten lyhentämistä kolmasosaan jäljellä olevasta palvelusajasta sekä kriisiaikaisen maksimirangaistuksen lyhentämistä yhteen vuoteen. Molemmassa vastalauseissa ehdotetaan, että uusi palvelusaika koskisi kaikkia, joiden palvelus on kesken uuden lain astuessa voimaan.

3.-4.12.2007 Sivarilaki on eduskunnan ensimmäisessä käsittelyssä. Asiasta käydään pitkä keskustelu ja kaikkiaan 12 äänestystä, joissa työvaliokunnan mietintö voittaa siihen jätetyt vastalauseet. Palvelusaikaaäänestyksessä mietinnön mukainen 362 vrk voittaa Gustafssonin vastalauseen mukaisen 330 vrk:n äänin 111-55. Lyhyemmän palvelus-

ajan puolesta äänestävät kahta lukuun ottamatta kaikki paikalla olleet olleet demarit, kaikki vasemmistoliittolaiset, kaksi perussuomalaista sekä yksi kristillisdemokraatti. Muissa äänestyksissä jakauma on samankaltainen.

11.-12.12.2007 Eduskunta hyväksyy lain toisessa käsittelyssä. Käsittelyn yhteydessä äänestetään vielä kahdesta Paavo Arhinmäen (vas) lausumaehdotuksista, joissa eduskunta olisi velvoittanut seuraamaan kansainvälistä kehitystä palvelusajan suhteen "ja tuomaan tarvittaessa pikaisesti eduskunnalle esityksen siviilipalveluksen lyhentämisestä, jos suomalainen käytäntö ei näytä vastaavan eurooppalaista yleistä tasoa" ja toisessa tuomaan "tarvittaessa pikaisesti esityksen siviilipalveluksen ja asepalveluksen isyysvapaan pidentämisestä vastaamaan tasa-arvoisemmin työelämässä olevien isyysvapaan pituutta". Molemmat lausumat saavat reilut 50 ääntä vasemmistoliitolta ja demareilta, mutta häviävät äänestyksen.

20.12.2007 Eduskunta antaa hallitukselle vastauksen, jossa ilmoittaa hyväksyneensä siviilipalveluslain.

1.1.2008 Uusi laki astuu voimaan.

Puolustus- ministeriö nollatulokseen

20.12. julkistettu mietintö Jehovan todistajien vapauttamisesta asevelvollisuuden suorittamisesta osoittaa valtiovallan neuvottomuutta ihmisoikeussopimusten soveltamisessa. Mietinnön valmistellut puolustusministeriön asettama toimikunta päätyi ehdottamaan ainoastaan laajempaa arviointia eri vaihtoehtoista. Vaihtoehtoina on jatkaa Jehovan todistajien vapauttamista asevelvollisuuslain mukaisesta palveluksesta, kumota vapautuslaki tai laajentaa vapautus koskemaan muitakin kieltäytyjiä.

YK:n ihmisoikeuskomitea otti syksyllä 2004 kantaa Suomen valtion raporttiin kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen (kp-sopimuksen) noudattamisesta Suomessa. Kyseinen sopimus on Suomea kansainvälisöikeudellisesti sitova ihmisoikeussopimus. Ihmisoikeuskomitea on sen ylin valvontaelin. Komitea lausui huolensa siitä, että Jehovan todistajille myönnettyä erityiskohtelua ei ole laajennettu koskemaan muita aseistakieltäytyjäryhmiä. Kannanotossa viitataan kp-sopimuksen omantunnonvapautta koskevaan 18 artiklaan ja syrjintäkiellon sisältävään 26 artiklaan.

Aseistakieltäytyjäliitto toteaa, ettei ratkaisu voi olla nykyisen muita aseistakieltäytyjiä syrjivän lain säilyttäminen sellaisenaan eikä Jehovantodistajat vapauttavan lain kumoaminen, mikä kaventaisi omantunnon vapautta. Neuvottomuuden sijasta tulisi rohkeasti tarttua ainoaan ihmisoikeuksia ja Suomen kansainvälisiä sopimusvelvoitteita loukkaamatta mahdolliseen ratkaisuun: laajentaa vapautusmenettely koskemaan kaikkia kieltäytyjiä, joilla on kieltäytymisensä yhtä vahvat perusteet, suositamatta tai syrjimättä mitään maailmankatsomusta.

Vapaa lehdistö

Simon Scher•

Jokaisella yksilöllä on oma tietoisuutensa. Vaikka tämä tietoisuus on tietyssä mielessä kontrolloitu, se on silti kyseisen yksilön oma. Emme elä muurahaisyhteiskunnassa, joten auktoriteetit, jotka pyrkivät muokkaamaan yhteiskuntaa, joutuvat näkemään vaivaa tehdäkseen niin. Jos ja miten auktoriteetit läntisissä demokratioissa muokkaavat yhteiskuntaa on kysymys, johon Noam Chomsky on pureutunut. Hän uskoo, että on olemassa taloudellisia auktoriteetteja jotka yrittävät ja pääosin onnistuvat kontrolloimaan läntisten demokratioiden kansalaisten saamaa informaatiota. Hän katsoo, että median omistavat ja sitä kontrolloivat suuryritykset, ja että näin ollen se luonnollisesti puolustaa samojen suuryritysten tuottamaa ulkopoliittikkaa. Hän ehdottaa vaihtoehtoisia mediaa tämän ongelman ratkaisijaksi, koska ihmiset ovat tarpeeksi älykkäitä ymmärtämään totuuden, kun se heille esitetään. Eli onko ihmismieli valmis tulemaan uuden tietolähteen, kuten näiden M.I.O.U. artikkelien, vapauttamaksi?

Auktoriteetteja ei yleensä hyväksytä vain koska ne kuulostavat hyvältä. Niillä täytyy yleensä olla yhteiskunnallinen rooli, jotta niistä tulee hyväksyttäviä auktoriteettien kanssa eläville kansalaisille. Tämä ei tarkoita, että auktoriteetin rooli olisi määritelmällisesti tarpeellinen. Kunhan kansalaiset uskovat olevansa riippuvaisia auktoriteetista, sillä on hyvä mahdollisuus selvittää. Zeuksen papin auktoriteettia tuskin hyväksytään nykyaikaisessa läntisessä yhteiskunnassa, kun taas esimerkiksi tiedemiestä kuunnellaan. Auktoriteetit usein selittävät kansalaisille, miksi he ovat tarpeellisia, jotta he säilyttäisivät legitimitet-

tinsä. Auktoriteetit, jotka tietävät, että heidät voidaan leimata tarpeettomiksi, ovat hyvin tuotteliaita puolustaessaan itseään parhana asiana, mitä yhteiskunnalle on ikinä tapahtunut. Tämä on auktoriteetin yksi puoli, mutta kuinka keskiverto toimija reagoi tähän?

Valistus loi idean ihmisestä tyhjänä tauluna. Tälle taululle saatettiin kirjoittaa mitä tahansa ja ihmiselle tarvisi vain opettaa oikea tapa, jolloin niin toimiminen seuraisi luonnollisesti. Romantiikan ajan ja kahden maailmansodan jälkeen tämä ihmiskäsitys on muuttunut jossakin määrin suhteelliseksi, mutta on siitä huolimatta säilynyt keskuudessamme uudessa muodossaan. Valistuneesta ihmiskäsityksestä alkunsa juontavista ajatuksista yksi elää aktivismissa. Sen ajatuksen mukaan kaikki ihmiset tietävät mikä on oikein ja vastustaisivat auktoriteetteja vastaan, jos vain tietäisivät mitä auktoriteetit tekevät, kuten Chomsky sanoo. Käytännössä tämä tarkoittaa, että ne jotka ovat jo innostuneita syventymään aktivismiin aktivistien edustaman ajatusmaailman puitteissa sulautuvat vaihtoehtoiseen yhteisöön helposti. Ihmiset, jotka eivät jaa tätä tunnetta, nähdään helposti "ei-uskoviina" ja jätetään sen ulkopuolelle.

Nämä "ei-uskovat" usein kuitenkin tietävät auktoriteettiensa harjoittamista julmuuksista. He tietävät olevansa suhteellisen huonosti palkattuja ikävyyttäviissä työpaikoissa yrityksissä jotka rikkovat ihmisoikeuksia. He haluavat kuitenkin säilyttää tämän järjestelmän, mieluummin kuin menettää huonosti palkatut ikävyyttäviä työpaikkansa. He näkevät nämä auktoriteetit perusteltuina. Näiden huonosti palkattujen ikävyyttäviiden töidensä avulla he pystyvät ostamaan paljon heikkolaatuista tavaraa ja tuntemaan, että heillä on ja he ovat jotakin. Jos he luopuisivat tästä voidakseen muuttaa maailmaa, he menettäisivät tavaransa, joiden vuoksi he elävät, ja siten itsensä.

Miksi suhteellisen harvat ihmiset tuntevat syyllisyyttä tästä tilanteesta? Koska jonkin tietäminen ei tarkoita myöntämistä. Esimerkki voidaan löytää

hollantilaisista tutkimuksista siitä, mitä hollannin kansa tiesi toisen maailmansodan aikana holocaustista. Tutkimuksessa tultiin kahteen vastakkaiseen johtopäätökseen: hollantilaiset tiesivät ja eivät tienneet holocaustin olevan käynnissä. Lopulta ainoa oikea johtopäätös on, että molemmat johtopäätökset ovat oikeita. Alitajuisesti hollantilaiset tiesivät mitä tapahtuu ja tietoisesti he pyrkivät välttämään vaikeuksia keskenään ja auktoriteettien kanssa olemalla tietämättä. Kuten kuuluista sanonta kuuluu: "tietämättömyys on autuutta".

Tietenkään tämä ei tarkoita, että tiedon kerääminen ja julkaiseminen olisi arvotonta. Jo olemassa olevassa kehityksessä on mahdollista muuttaa asioita vaihtoehtoisin informaation avulla tiettyyn pisteeseen asti. Uskominen, että useimmista voisi tulla vallankumouksellisia "jos he vain tietäisivät" on minusta kuitenkin sen aliarvioimista, kuinka paljon ihmiset todella tietävät. Ainoa tapa muuttaa yhteiskuntaa tavallisen kampanjoinnin rajoja pidemmälle on haastaa itse yhteiskunta, joka antaa auktoriteeteille niiden oikeuden. Jos yksilö todella tietää, että on olemassa varteenotettava vaihtoehto hänen elämäntavalleen, auktoriteetit, jotka takaa-avat huonosti palkatut ja ikävyyttäviä työpaikat, menettävät oikeutuksensa.

Simon Scher• on AKL:n työntekijä M.I.O.U. hankkeessa. M.I.O.U.-blogi on EU:n Youth in Action ohjelma kautta rahoittama vapaaehtoistyöhanke. Se keskittyy keräämään ja julkaisemaan tietoa kansainvälisestä sotapolitiikasta ja osallistuu AKL:n toimintaan ylipäätään. Englannin kielinen M.I.O.U. blogi löytyy AKL:n nettisivuilta. Teksti edustaa valitettavasti vain kirjoittajan omia näkemyksiä eikä mielipiteillä valitettavasti ole mitään tekemistä Euroopan komission kanssa.

Kovia tuomiota asevelvollisuudesta kieltäytyneille

19-vuotias tamperelainen opiskelija tuomittiin 17. lokakuuta 196 päivän ehdottomaan vankeusrangaistukseen Lahden käräjäoikeudessa. Häntä syytettiin asevelvollisuudesta kieltäytymisestä.

Tamperelaisopiskelija kieltäytyi aseista pasi•stisen ja antimilitaristisen vakaumuksensa johdosta. Oikeuden edessä hän toi esille myös asevelvollisuusjärjestelmään sisältyvän syrjivyyden, kun osa ihmisistä on vapautettu pakollisesta palvelusvelvollisuudesta vakaumuksensa (Jehovan todistajat), asuinpaikkansa (ahvenanmaalaiset miehet) tai sukupuolensa johdosta, kun taas muut pakotetaan palvelemaan vapausrangaistusten uhalla.

Hän viittasi lisäksi YK:n ihmisoikeuskomitean Suomen aseistakieltäytyjälainsäädäntöä kohtaan marraskuussa 2004 esittämän kritiikin. Ihmisoikeuskomitean mukaan siviilipalvelus on rangaistuksenomaisen pitkä, aseistakieltäytymisoikeus tulisi tunnustaa myös sodan aikana ja palveluksesta rauhan aikana vapautettujen Jehovan todistajien suosituimmuuskohdetta

tulisi laajentaa koskemaan myös muita aseistakieltäytyjäryhmiä.

Vankeuteen tuomittu tamperelaisopiskelija korostaa myös sitä, että kokee siviilipalveluksen ylipäätään riittämättömäksi vastalauseeksi valtion väkivaltakoneistoa kohtaan. Hän ei näin ollen suorittaisi sitä, vaikka sen rangaistuksenluontoista pituutta lyhennettäisiin huomattavastikin.

20-vuotias oululainen totaali-kieltäytyjä **Sebastian Salminen** sai 7. marraskuuta 195 vrk:n ehdottoman vankeusrangaistuksen Oulun käräjäoikeudessa. Häntäkin syytettiin asevelvollisuudesta kieltäytymisestä. Hänet oli määrätty palvelemaan jääkäriprikaatissa Sodankylässä, missä hän myöskin kieltäytyi. Hän toteaa kieltäytymisensä olleen pasi•stiseen vakaumukseen perustuva henkilökohtainen kannanotto.

26-vuotias helsinkiläinen laivastaja **Juhana Hirvonen** sai puolestaan 9. marraskuuta 196 vrk:n ehdottoman van-

keusrangaistuksen Kouvolan käräjäoikeudessa. Hän oli kieltäytynyt asevelvollisuuspalvelusta Vekaranjärven varuskunnassa 9.7.2007.

Hirvonen katsoo, että hänen vastuunsa ja velvollisuutensa suomalaisena eivät ole valtiovaltaa, vaan muita ihmisiä kohtaan. Hän toteaa, ettei aseellinen voimankäyttö palvele yhteisöä eikä väkivaltakoneiston tarvitse olla osa toimivaa yhteiskuntaa.

Siviilipalvelusta hän ei näe oikeana vaihtoehtona aseelliselle palvelukselle, koska myös sen taustalla on ajatus, jonka mukaan ihmisten velvollisuus on palvella yhteiskunnan rakenteita, ei niinkään kanssaihmisia. Pituutensa takia siviilipalvelusta voidaan pitää myös rangaistuksena armeijapalveluksesta kieltäytymisestä, eikä se tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukaan vapauta sota-ajan aseellisesta palveluksesta hän totesi kieltäytyessään.

Hirvonen viittasi vankeustuomion syrjivyyteen Suomen perustuslain ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen sisältämään omantunnon- ja ajatusvapautteen sekä syrjinnän kieltoon.

Totaalikieltäytyjien tuomitseminen vankeuteen voidaan katsoa syrjinnäksi, kun osa ihmisistä on sukupuolensa, asuinpaikkansa (ahvenanmaalaiset) tai vakaumuksensa (Jehovan todistajat) vapautettu palvelusvelvollisuudesta. YK:n ihmisoikeuskomitea on marraskuussa 2004 nimenomaisesti kehottanut Suomea laajentamaan Jehovan todistajien erityiskohtelua koskemaan myös muita aseistakieltäytyjäryhmiä kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen syrjinnänkielto- ja omantunnonvapausartiklojen perusteella. Kouvolan käräjäoikeus ilmoittaa kuitenkin tuomioperusteissaan, ettei ymmärrä mitä syrjinnällä tässä yhteydessä tarkoitetaan.

2000-luvulla vankeuteen tuomittu vuosittain 50-80 aseistakieltäytyjää. 1.12.2007 vangittuna oli 16. Uusi siviilipalveluslaki ei paranna totaali-kieltäytyjien asemaa, vaan yleiseen rangaistusasteikkoon nähden kohtuuttomat ja Suomen ihmisoikeussitoumusten kannalta kyseenalaiset pitkät vankeusrangaistukset jatkuisivat sen perusteella myös tulevaisuudessa.

Kaskealan ehdotus kertoo armeijan ongelmista

Kaj Raninen

Puolustusvoimain komentaja **Juhani Kaskeala** ehdotti lokakuun lopussa "uutta vaihtoehtoa varusmiespalvelukselle". Vaikka Kaskeala puhuuikin ehdotuksessaan siviilipalveluksen kehittämisestä, se kertoo kuitenkin enemmän armeijan kuin siviilipalveluksen ongelmista. Pohjimmiltaan sen tarkoitus lienee asevelvollisuusjärjestelmän pönkittäminen.

Kaskela perustelee ehdotusta toisaalta nuorten syrjäytymisen ehkäisemisellä, toisaalta yhteiskunnan kriisivalmiuksien turvaamisella. Uusi "yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamista palveleva" palvelusmuoto olisi Kaskelan mukaan tarkoitettu niille, jotka "eivät selviydy fyysisesti ja psyykkisesti raskaasta asepalveluksesta". Ehkäisisikö tällaiseen palvelukseen määrääminen kuitenkin kyseisten henkilöiden mahdollista syrjäytymistä? Eikö ennemminkin olisi pelättävässä, että se leimaisi heitä? Nykyinen siviilipalvelushan on tarkoitettu ihmisille, jotka eivät vakaumuksensa johdosta halua suorittaa armeijapalvelusta, joten sen valitseminen ei kerro sitä suorittavien henkisestä tai fyysisestä kelpoisuudesta asepalvelukseen.

Ehdotus kertonee joka tapauksessa jonkinlaisesta uudelleenarvioinnista, sillä aikaisemmin on usein korostettu juuri varusmiespalveluksen merkitystä syrjäytymisen ehkäisemisessä. Eikö varusmiespalveluksella siis olekaan tällaista merkitystä vai haluaako puolustuslaitos nyt vain eroon syrjäytymisvaaran alla olevista nuorista? Nuorten syrjäytyminen on todellinen ongelma, mutta voimavarojen kohdentaminen esim. syrjäytymisvaarassa olevien työllistymis- ja koulutusmahdollisuuksiin ja -edellytysten parantamiseen, päihde-työhön tai ennalta ehkäisevään mielen-

terveystyöhön olisi varmastikin tehokkaampi tapa sen ehkäisemiseksi kuin uuden palvelusjärjestelmän luominen.

On luonnollisesti myös kysyttävä, onko ylipäätään tarvetta luoda uusi palvelusmalli "yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamiseksi". Kyseisistä toiminnoista vastaavilla hallinnonaloilla on jo nyt suunnitelmat niiden turvaamiseksi. Minne siis ehdotetun kriisivalmiuspalveluksen suorittaneet kriisin aikana sijoitettaisiin, kuka heidän palveluksensa normaalioloissa organisoisi ja kuka sen maksaisi? Kaskealan mukaan nykymuotoinen siviilipalvelus ei palvele yhteiskunnan kriisivalmiutta. Kuitenkin siviilipalvelusta ollaan jo nyt muuttamassa niin, että se nimen omaan antaisi valmiuksia erilaisten kriisitilanteiden varalta.

Kaskealan mielestä olisi harkittava palvelusta "esim. sosiaali- ja terveydenhuollossa joko siviilipalveluksen sisältöä kehittämällä tai kokonaan uudelta pohjalta" ja miettii, voisiko saksalaismallinen siviilipalvelus toimia myös Suomessa. On toki ilahduttavaa, että puolustusvoimien komentaja nostaa esimerkiksi maan, jossa siviilipalvelus on tasavertainen vaihtoehto armeijalle ja siviilipalveluksen suorittajia on itse asiassa enemmän kuin armeijan käyviä. Kuitenkin jo nyt suuri osa siviilipalvelusmiehistä palvelee nimenomaan sosiaali- ja terveydenhuollon piirissä myös Suomessa. Sosiaali- ja terveyssektorin toiminnan tulee kuitenkin perustua lähtökohtaisesti ammattitaitoiseen, alalle vapaaehtoisesti hakeutuneeseen työvoimaan ja asevelvollisuuspalvelusta suorittavien laajamittainen käyttö sen perustana johtaisi palvelujen tason laskemiseen ja vaikuttaisi haitallisesti alalla toimivien ihmisten palkkauskehitykseen.

Kaskealan ehdotus olisi tuskin kovinkaan tarpeellinen nuorten syrjäy-

tymisen tai yhteiskunnan kriisivalmiuksien kehittämisen kannalta. Sen sijaan armeijan omiin intresseihin se epäilemättä sopisi mainiosti. Puolustushallinto on perustellut asevelvollisuutta täysin avoimesti sillä, että sen avulla se saa käyttöönsä kaiken siviiliyhteiskunnassa hankitun osaamisen toisin kuin esim. maissa, joissa on palkka-armeija. Tämä viittaa tietysti siihen, että armeijan intressit kohdistuvat erityisesti koulutettuun ja armeijan tarpeiden kannalta "osaavaan" väestöosaan. Sen sijaan koko (tai melkein koko) miespuolisen ikäluokan sotilaallinen kouluttaminen ei tunnu enää olevan samanlainen arvo kuin joskus aikaisemmin, mistä tietysti Kaskealan muutamaa viikkoa aikaisemmin esittämät puheet reservin su-pistamisesta osaltaan kertovat. Tämä onkin varmasti aivan rationaalista, sillä varusmiesten kouluttaminen maksaa, mikä tietysti rajoittaa taas liikkumavaraa armeijan uudistamisen ja asehankintojen suhteen.

Kaskealan ehdotuksen takaa löytynee siis halu pönkittää asevelvollisuusjärjestelmää uudistamalla sitä niin, että armeija voisi jatkossa valita haluamansa asevelvolliset päältä ja jättää loppujen palveluttaminen muiden viranomaisten huoleksi. Se, ettei armeija enää halua tai kykene kouluttamaan kaikkia asevelvollisuusikäisiä, ei kuitenkaan ole kuitenkaan peruste uuden palvelusjärjestelmän luomiselle, vielä vähemmän siviilipalveluksen muuttamiselle varusmiehiksi kelpaamattomien palvelusmuodoksi. Järkevämpi vaihtoehto olisi siirtyä monien muiden Länsi-Euroopan maiden tapaan valikoivaan asevelvollisuuteen, jossa palvelukseen määrättäisiin vain suurelta osin vapaaehtoisuuden perusteella valikoitunut osa asevelvollisista.

Entäpä Suomi ilman armeijaa?

Toivo Kelloniemi

Vallitsevan käsityksen mukaan varusmiespalveluksesta luopumisen johtaisi vääjäämättä palkka-armeijaan. Sen vuoksi palkka-armeijaa parempi on kansanarmeija, jollainen meillä Suomessa väitetään olevan.

Viimeisimmänkin tutkimuksen mukaan kansalaisten luottamus asevelvollisuuteen perustuvaan kansanarmeijaan on horjumaton. Me kaikki suomalaiset niin rakastamme armeijaamme. Mutta onko kyse kansanarmeijasta, siitä saatama olla montaa mieltä.

Minusta puhe kansanarmeijasta on virheellinen ja kansaa syvästi loukkaava. Mikä se on se kansan armeija? Saa-ko kansa silloin todella päättää sodasta ja rauhasta?

Sodassa suurin häviöjä on aina tavallinen kansa. Sodassa voittajia ovat sotateollisuus, keinottelijat ja -hautausurakoitsijat. Sodan vallitessa kansanarmeijaksi sanottukin toimii aina kansaa vastaan.

Ei pidä yhtään epäillä etteikö suhtautuminen armeijaan kulje pääsääntöisesti linjalla vasemmisto - oikeisto. Katsotaanpa mitä tekee kokoomus valtaan päästyään: Natoon nyt ja heti, nopean toiminnan joukot pystyyn ja armeijasta poistetut tussarit Afganistaniin. Ollaanko vasemmalla samaa mieltä?

Valitettavasti Suomi on sen verran pieni maa ja resurssimme niin vähäiset, ettei meistä taida olla maailmanpoliisiksi USA:n rinnalle - ja sekös kokoomusta harmittaa.

Mutta vakavasti ottaen, jospa puhuisimme vaihteeksi kansanarmeijan ja palkka-armeijan sijaan armeijattomasta vaihtoehdosta. Aseista luopuminen olisi todellinen pomm: jossain kaukana pimeässä Pohjolassa asuu rauhaa rakastava kansa.

Työväenliikkeellä on pitkät perinteet rauhanaatteesta ja rauhankasvatuksesta. Esimerkiksi 1900-luvun alkupuolella on eduskunnassa käytetty työväenpuolueen taholta voimakkaita sodanvastaisia puheenvuoroja. Samaa ei kuulu nykyisestä eduskunnasta.

Tiedän, tiedän: sotia on aina ollut ja sotia tulee aina olemaan. Sen vuoksi armeijoita tarvitaan. Mutta toisaalta, murhia, ryöstöjä ja raiskauksia on aina ollut ja ilmeisesti tulee aina olemaan. Yhteiskunta tekee kaikkensa viimeksi mainittujen rikosten torjumiseksi, mutta samaan aikaan se ei pane rikkaaristiin sotien ja sodan syiden poistamiseksi. Miksi ei?

Kysymys sodan oikeutuksesta on eettinen. Minun eettiseen vakaumukseeni ei sovi se, että sodassa tappamisen palkitaan ansioristein mutta siviilissä tappaminen tietää linnaa. Mielestäni kummassakin tapauksessa on ihmisen tappaminen yhtä tuomittavaa.

Meille jokaiselle ihmiselle on tärkeää henkilökohtainen koskemattomuutemme. Me emme saa hyväksyä henkistä emmekä ruumiillista väkivaltaa, emme sodassa emmekä rauhan oloissa.

Nähdäkseni Suomelle riittäisi armeijan tilalle ehkä parin-kolmen tuhannen hengen hyvin koulutetut kriisijoukot. Niitä tarvittaisiin maamme sisäisen rauhan turvaamiseksi ja mahdollisesti vasemmalta tulevan vallankumoushkan torjumiseksi.

Sen sijaan oikealta tulevaa vallankumousta varten ei kriisijoukkoja tarvita - oikeistollahan on jo valta.

Moraalinen yhdenvertaisuus

Päivi Alkioniemi, Vilppula

Elämässämme vaikuttavat erilaiset valtaapitävät tahot, jotka olemassaolollaan hidastavat sisäistä kasvuamme. Olemme esimerkiksi tottuneet siihen, että armeija on olemassa, ja se on käytävä. Olin nuorena hämmästynyt, kun naapurin poika armeijan sijasta suorittikin siviilipalveluksen. Pohdin tapahtumaa pitemmän aikaa, koska minua hämmensi juuri se, että poika toimi totuttujen tapojen vastaisesti. En niinkään pohtinut asian moraalista puolta; tappamista ja sen harjoittelua. Mielestäni hän vain toimi valtion lakeja vastaan kieltäytyessään armeijan käynnistä, ja sitä ihmettelin.

Myöhemmin löydettyäni teoso•an sekä vuorisaarnan käytännöllisen itsekasvatustien ja näin vapauduttuani jonkin verran kansallisesta tapakulttuurista, ymmärsin, että kyseinen nuori mies oli rohkeasti aikaansa edellä. Kieltäytyminen oli hänen moraalinen vastalauseensa vanhalle aseet siunaavalle kasvatukselle. Tapauksesta on jo yli kolmekymmentä vuotta eikä tilanne ole paljoakaan muuttunut näinä vuosikymmeninä. Yhä edelleen aseistakieltäytyjiä aliarvioidaan, ja heitä jopa loukataan mielipiteidensä vuoksi.

Vankilassa heitä lienee tälläkin hetkellä useampia.

Mielestäni pakollinen asevelvollisuuslaki ikään kuin kaventaa ratkaista väkivaltaongelma mitenkään muuten kuin aseisiin turvautumalla. Vapaaehtoisuus kyseisen asian suhteen toisi siihen uuden ulottuvuuden. Silloin, jokainen asevelvollisuus ikäinen nuori, joutuisi kohdallaan pohtimaan kysymystä, haluaako hän kannattaa aseellista maanpuolustusta vai ei. Jos jollakulla on humanistisempi näkökulma eli hän ei allekirjoita aseiden käyttöä, eikä halua sitä opetella, niin hänen mielipiteensä täytyisi olla yhtä kunnioitettava kuin, eikä näin ollen rangaistuksenalainen teko. Moraalinen yhdenvertaisuus, jossa kumpaakin näkökulmaa kunnioitetaan, avaisi mahdollisuuksia käsitellä tätä vaikeaa kysymystä laajakatseisemmin. Kuri ja pakotteet eivät aina tuo kestävää lopputulosta. Ne voivat hetkeksi rauhoittaa tilanteita, mutta alas painetut käsittelemättömät vihan ja ahdistuksen tunteet voivat milloin tahansa nousta pintaan ja herättää uuden väkivallan aallon. Mistä aiheesta lienee noussutkin sanonta: sotia on aina ollut ja niitä tulee aina olemaan.

Voidaksemme harjoitella väkivaltakierteen katkaisua, meidän tulisi

uskaltaa ottaa myös uusia vaihtoehtoja tilalle. Esimerkiksi lasten kasvatuksessa on jo kauan sitten todettu, etteivät kuri ja kovat otteet kasvata emotionaalisesti kypsää ihmistä. Rajojen lisäksi lapsi tarvitsee tunteen, että hänestä välitetään. Hänen ajatuksiaan halutaan kuunnella, ja hänen pelkojaan käsitellä. Se luo perusturvallisuutta. Mutta se edellyttää perheessä luottamuksellista keskinäistä ajankäyttöä.

Uskoisin näin olevan myös isommissa kon•iktitalanteissa. Jos tähän asti olemmekin olleet käyttämään aseita, niin sitä haasteellisemmin tulevaisuus kysyy meiltä; miten tuon ongelman oikeasti haluamme ratkaista. Yksi askel eteenpäin voisi olla siinä, että oppisimme kuuntelemaan myös vaihtoehtoisia näkemyksiä, sellaisia ovat antaneet ihmiskunnan edelläkävijät, jotka ovat kehottaneet luopumaan sotaista ajatuksista ja teoista. Heitä ovat myös ne, joiden omatunto vastustaa aseisiin tarttumista. Kunnioittamalla näin toinen toisemme omantunnon vakaumusta ja moraalista näkemystä annamme tilaa uudenlaiselle ihmisyykskasvulle. Sellaiselle joka vie vääjäämättä kohti rakentavampaa ja veljellisempää tulevaisuutta.

Nyt se on pakko tehdä.

Hemi Sovijärvi

Yksi ikävyyttäviä viittaus menneen päivän uutisiin, me kaikki tiedämme tapauksen, Jokelassa yksi sekopää tappaa kahdeksan ihmistä, ja media innostuu. Nythän-me olemme-kaikki-paniikissa-journalismi valtaa kaikki mediat, Seura ja Suomen Kuvalehti julkaisevat saman kansikuvan jossa on kolme luodinreikää lasissa. Ainoa ero on, että toinen kuvista on negatiivi.

Älykkäät ihmiset perustivat "in-memoriam"-ryhmiä facebookiin. Yhä edelleen huudestaan esiin "painavia kansakuntaa ydistäviä puheenvuoroja" (Poliittinen kommentaattori **Antti Kokkonen**, HS 15.12.07) mikä on ironinen käsite sinänsä: kuinka ne jotka vaativat "kansakuntaa" yhdistettäväksi, ovat samoja, jotka haluavat määritellä tämän yhtenäisyyden ehdot?

Olennaista on, että tämä surun hehkuttaminen myy, vaikkapa siksi, että se antaa ihmisille falskin mahdollisuuden ulkoistaa tunteitaan, kyse on todellisesta, mutta yksittäisestä tapauksesta. Ainoa systeemanalyysiin pyrkivä kysymys yleisessä keskustelussa oli, kuinka tämä häiriintynyt tapaus saattoi saada aseensa käsiinsä niin helposti? Tähän ei pyritty vastaamaan, ei kysymään kysymyksiä vaikkapa metsästyksen tarpeellisuudesta. Eikö se ole vain tapa kouluttaa tunteettomaan päätöksentekoon?

Mutta ei. Suru haluttiin ilmaista "kansallisena" ja väittää, että se "koskee meitä kaikkia". Ei, en ollut shokissa luettani tästä, en edes kovin surullinen. Minua ärsytti asian jatkuva riepottaminen. Minun on kuitenkin itsenäkin pakko viitata asiaan, koska se kertoo paljon mediasta. Toden totta, pelkoa pyritään luomaan, ensinnäkin, koska journalistien integriteetti ei tässä asetu riepottamisen yläpuolelle.

Turvallisuuden puuttuminen saa ihmiset tunnetusti haluamaan lisää kontrollia. **Naomi Klein** on kirjoittanut hiljattain puheenvuoron shokkien käytöstä. En ole ehtinyt lukea tätä kirjaa, mutta jo sen esittelyvideo on mielenkiintoinen: <http://www.youtube.com/watch?v=kiejfZDUUc>

Olenainen kysymys on, miksi laajemmassa mittakaavassa vähäpätöinen tapaus saa niin paljon näkyvyyttä, samalla, kun toiminta, joka on paljon suuremmassa mittakaavassa, saa vastaansa lähinnä hännystelyä. Se sisältää myöskin saman •loso•an, sillä erotuksella, että todellisen vallan takana on taloudellinen rationaalisuus.

Kun tarkastelemme Jokelan tappajan motiiveja, huomaamme, ettei niissä ole paljoa uutta. **Alfred Hitchcockin** elokuva *Köysi*, tai venäläisen kirjallisuuden klassikko *Rikos ja Rangaistus* ja sen päähenkilö *Raskolnikov*, jotka tekevät murhan, ja perustekevat sitä nietscheläisellä nihilismillä, ja yliihmis-ajatuksella, toisaalta sosiaalidarvinistisella ajattelulla, jossa vahvat yksilöt selviävät ja heikot kuolevat, Jokelan sekopääkin totesi halunneensa auttaa "luonnonvalintaa". Näissä tarinoissa esiintyvät hahmot toki häviävät, tuoden samalla esiin sen, että he ovat vain amatöörimäisiä surkimuksia, mutta sellaisia, jotka heijastelevat niiden todellista logiikkaa, jotka ovat verrattomasti heidän yläpuolellaan.

Kuten oheinen dokumentti osoittaa, näin toimii esimerkiksi suomen

Patria

Oman esittelensä mukaan Patria on kansainvälisesti toimiva puolustus- ja ilmailuteollisuus-konserni, joka toimittaa asiakkailleen omaan erityisosaamiseensa ja kumppanuuksiin perustuvia, kilpailukyisiä ratkaisuja. Patrian omistavat Suomen valtio (73,2 %) ja European Aeronautic Defence and Space Company EADS N. V. (26,8 %).

Patrian kautta Suomen valtio

1. tukee amerikkalaisia joukkoja Irakis- ja Afganistanissa;
2. toimittaa ammuksia USA:n armeijan laittomaan käyttöön;

valtio, ja erityisesti Euroopan suuret maat.

Suomen puolustusministeri **Jyri Häkämies**:

"Minä ainakin kieltäydyn jatkamasta jotain mystistä Yhdysvallat-allergiaa tai sellaista politiikkaa, jossa puolustusmäärärahoja nirhataan niin kuin edellisen hallituksen aikana" (Häkämies SK 29/2007)

Jokainen voi verrata mielessään tätä "mystistä Yhdysvallat-allergiaa" sekä kuvia Abu-Graibista, niin tietää, mistä puhun.

Samainen Häkämies, kun Afganistanin **Hamid Karzai** kysyi, voisiko suomi lahjoittaa 100000 rynnäkökivääriä, halusi selvittää asiaa. Aseita ei luovutettu, mutta ei selvästikään hänen tahdostaan. Kaikki tarpeellinen tästä on sanottu *Le Monde Diplomatique* IV esipuheessa. (lue: *mondediplo*.)

Edelleen, törkeästi lainaan edellämainittua lähdetä:

"Koska tuottavuuden lisäämiseksi aseiden osia valmistetaan monissa eri paikoissa, eräät eurooppalaiset yritykset – kuten EADS – toimittavat osia ja teknologiaa uuden kiinalaisen taisteluhelikopterin Z-10:n kehittämiseen Kiinan asevientipolitiikasta välittämättä. Kiinan on jo toimittanut sotakalustoa Sudanille"

Huomatkaamme, että Sudanin Darfurissa on meneillään masiivinen tuhokampanja, josta voimme lukea monesta lähteestä.

"Lähes samanaikaisesti Ranska kuitenkin teki huomattavia asekauppoja Libyan kanssa. Libya ostaa 168 miljoonalla eurolla Milan-panssarintorjuntaohjuksia MBDA-yhtiöltä ja 128 miljoonalla eurolla Tetra-radiojärjestelmiä EADS yhtiöltä. "Mitä pahaa olen muka tehnyt?" puolustautui Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy. "Löytäneet markkinoita? Hankkinut töitä ranskalaisille yrityksille?" "

(Maurice Lemoine, *Le Monde Diplomatique* 24.10.2007)

Katsotaan seuraavaa kohtaa raportistamme tarkemmin:

Talley Defense Systemsin, joka puolestaan toimittaa USA:n armeijalle M72 LAW -kertasinkoja. USA:n armeija käyttää tätä panssarintorjunta-asetta kaikilla

3. on yhteistyössä skandaaleista tunnetun brittiläisen puolustus- ja ilmailu-yrityksen BAE Systemsin kanssa;
4. toimii omista skandaaleistaan ja Ranskan ydinaseohjelman tukemisesta tunnetun EADS:n kumppanina.

1. Amerikkalaisten hyökkäys Irakiin oli ja on edelleen laitton teko, kuten Yhdistyneet kansakunnat ovat linjanneet. Suomi ei liittynyt sotakoalitioon, mutta Suomen valtio haluaa Patrian kautta toimittaa USA:n merijalkaväelle uuden miehistönkuljetusajoneuvon yhteistyössä Lockheed Martinin kanssa. USA:n armeija pakkosiirtää vankejaan laittomasti Afganistanista Guantanamon vankileirille, ja Patria omistaa osuuden norjalaisesta Nammosta, joka omistaa Talley Defense Systemsin, joka puolestaan toimittaa USA:n armeijalle M72 LAW -kertasinkoja. USA:n armeija käyttää tätä panssarintorjunta-asetta kaikilla taistelualueillaan.

2. Patria omistaa 50 % Nammosta, joka tuottaa panssaria läpäiseviä Mk 211 -ammuksia. Norjan hallitus on määritellyt tämän puhtaasti varustaidenvastaiseen käyttöön tarkoitetuksi

taistelualueillaan.

Ei tarvitse tietää mitään asetekniikasta, todetakseen että mosquito on keveämpi ase kuin (taisteluhelikopteri) Z-10, tai (kertasinko) M72 LAW. Sen voi melkein jo päätellä nimestä. Ja siitä, että mosquito on käsiase.

Lehdet haluavat korostaa kahdeksan ihmisen murhaa, kun ne voisivat keskittyä vaikkapa kurdien tilanteeseen Turkissa. Ongelma vain on siinä, että Turkki on NATO:n jäsen, ja suorittaa vainojaan NATO:n kalustolla. Nämä samaiset lehdet puolestaan haluavat Suomen Naton jäseneksi patologisella innolla.

Lehdet haluavat korostaa kansallista yhtenäisyyttä, kun olisi mielekkäämpää todeta valtiokoneiston toimivan tavalla, joka osoittaa, ettei sillä ole mitään laillisuuden tai moraalien käsitystä, vaan ainoastaan vallalla on merkitystä. Sen raporttimme osoittaa liiankin selvästi. Samalla vaikkapa **Lehtomäen** into auttaa Patriaa vienninedistämässä, tai Häkämiehen lausunnot maailmanpolitiikasta, osoittavat että heille ei ole muuta kuin vahvimman selviytyminen ja maailma, jossa "ihmissyys on yliarvostettua".

Eikä tässä toimita vain suurvaltojen – joiden suhteen argumentit erityisesti pätevät – paineessa, vaan mennään pidemmälle. Pidemmälle kuin esimerkiksi edellinen hallitus, jonka suhteellinen humanisuus sai aikaan epäilyjä "transatlanttisten suhteiden" osalta. Tämä tarkoitti myyntisopimuksia. Mikä siis on kahdeksan ihmisen hinta, näille samoille lehdille ja niiden kommentaattoreille? Miksi niiden toimittajat eivät vaadi enempää, että pääsisivät vaikuttamaan maailmaan?

Voiko minun näkemystäni sitten pitää nihilistisenä, tai tunteettomana? Jos kerran nämä ihmiset ovat kuitenkin esillä, miksi se ei heräta minussa tunteita? Kuinka voin elää sen kanssa, jos katson maailman olevan sellainen kuin kirjoitan? Helposti. Kahdeksan yksittäistä ihmistä (joita en tunne) ovat mel-

ammustyyppiä. Punainen risti on yrittänyt kieltää nämä ammuksset. USA:n armeija pitää Mk 211 -ammuksia sopivina niin ihmisiä kuin varusteitakin vastaan, ja se käyttää niitä molempiin tarkoituksiin, vaikka Pietarin vuoden 1868 julistus katsoo tällaisten ammusten käyttämisen ihmisiin olevan laitonta.

3. Patria on BAE Systemsin hyvä yhteistyökumppani: "Toimintamme kansainvälinen luonne on konkretisoitunut AMOS-asejärjestelmän kehittämisessä yhdessä Ruotsin BAE Systems Hägglundsin kanssa." (Product Manager Ville Pesonen Patria Oyj:n vuosiraportissa 2005.) BAE Systemsillä on pitkä historia lahjontaan liittyen. Väitteiden mukaan yhtiö on lahjonut esimerkiksi Tansaniassa (12 miljoonalla dollarilla), Tšekin tasavallassa ja Saudi-Arabiassa (jopa 120 miljoonalla punnalla vuodessa).

4. Ranskan rahoitusmarkkinoiden valvojen AMF:n alustavan raportin mukaan EADS:n ja sen lentokoneosasto Airbusin entisten ja nykyisten johtajien välillä on tapahtunut "massiivista" laitonta osakekauppaa. Lisäksi EADS omistaa M51-ydinohjuksen kehitykseen osallistuneen MBDA-yhtiön, mikä vuoksi EADS mainitaan Norwegian Council on Ethics for the Government Pension Fund – Global -säätiön suosituksissa.

Tuomitsemme Suomen valtion sekaantumisen yllä mainittuihin osakkuuksiin ja niistä seuraaviin tapahtumiin ja vaadimme tämän lopettamista. – AKL

ko vähäinen asia, kun niitä verrataan niihin miljooniin ja miljardeihin, jotka kärsivät maailmanjärjestyksen kanssa, puhumattakaan siitä, kun otetaan huomioon muut lajit. Kuitenkin voimme elää, kokea iloa ja olla olemassa. Miksi?

Koska, vaikka sodasta hyötyjiä olemme me kaikki, vaikkapa vain omistaessamme tuotteita jotka pitävät sisällään virtapiirejä, mahdollisuutemme vaikuttaa näihin rakenteisiin on rajallinen. Ja tavallaan on totta, että "jos kaikki ovat syyllisiä kaikkeen niin kukaan ei ole syyllinen mihinkään". Ei juuri ole syytä pelkoon. Vaikkapa Helsinki on loppujen lopuksi hyvinkin turvallinen paikka elää. Tavat joilla maailma on miellyttävä ja kaunis, eivät muodosta uutisia.

Toki maailmassa on paljon pahaa. Silti me kaikki olemme syntyneet maailmaan, ja meillä on oikeus elää, olla toistemme lähellä, ja olla onnellisia. Lisäksi auttaa, kun tietää, että samat ihmiset, jotka vaativat meiltä "työtä ja tehokkuutta" ovat vastuussa niistäkin institutionaalisista valheista, joita on edellä kuvattu. Meidän on toki oltava idealisteja. Kuitenkaan, tätä idealismia ei tule suunnata valtaan, vaan juuri, ja nimenomaan päinvastoin.

Eikä pidä olla mustavalkoinen: vaikka esimerkiksi lehdistön rajoitteet ovat ilmeiset, on silti toimittajia, jotka voivat tehdä oikeaakin toimitustyötä.

AKL järjestää bussikuljetuksen Belgiaan

Aidan yli NATO:n väkivaltaa vastaan

Kymmenen vuotta sitten käynnistynyt Bombspotting-kampanjointi NATO:n ydinaseita vastaan saa jatkoa. Maaliskuun 22. päivä järjestetään kansainvälinen kansalaistotelemattomuusaktio NATO:n päämajalla Brysselissä. Rauhanaatteesta kiinnostuneita ihmisiä ympäri Eurooppaa saapuu tuolloin Belgiaan kiivetäkseen rauhanomaisesti NATO:n aitojen yli ja osoittaakseen ydinaseiden olemassaolon Belgian ja muun Euroopan maaperällä. Tällä kertaa aktiota ei järjestetä Bombspotting-nimellä vaan NATO Game Over-nimekkeellä. Huomio halutaan ulottaa ydinaseista laajemmaksi: NATO:n väkivaltaiseen politiikkaan maailman sodissa ja Euroopan maiden osallisuuden niissä USA:n sotakoneiston astinlautana. Kansalaistotelemattomuuden jälkeen 23.-24.3. Bombspotting-kampanja järjestää seminaarin aiheella Sotilaallinen globalisaatio ja väkivallaton vastarinta Euroopassa. Tarkoituksena on luoda antimilitaristinen, Euroopan laajuinen toimintaverkosto.

Järjestäjät eli War Resisters' International – jonka jäsen AKL on – ja Bombspotting-kampanja ovat saaneet lupauksia Euroopan eri maiden rauhanjärjestöiltä osallistua tapahtumaan. Suomesta lähtee Belgiaan Aseistakieltäytyjäliiton järjestämä bussikuljetus 17.-27.3. Belgialaisen Forum voor Vredesaktie -rauhanjärjestön eli War Resisters' Internationalin Belgian osaston työntekijän **Hans Lammerantin** mukaan bussikuljetuksia järjestetään Brysseliin ainakin Saksasta, Hollannista ja Espanjasta ja ihmisiä on tulossa myös Puolasta, Tsekeistä, Italiasta, Iso-Britanniasta ja Ruotsista.

Eurooppa osana Irakin sota

NATO Game Overin ajankohdaksi on tietoisesti valittu pääsiäinen, koska tuolloin viisi vuotta aiemmin (20.3.2003)

alkoi Irakin sota. Toisaalta parin viikon päästä kampanjaviikonlopusta kokoukseen NATO:n huippukokous Romanian Bukarestiin puimaan NATO:n tulevaisuuden linjauksia.

Bomspotting-kampanjalla on ollut poliittista vaikutusta Belgiassa. Vuodesta 2005 parlamentissa on eri tahoilta noussut aloitteita siitä, että ydinaseet poistettaisiin Belgian maaperältä. Tätä ovat yrittäneet jopa kristillisdemokraatit. Mutta NATO:n sotapolitiikkaan sinänsä kampanjalla ei Lammerantin mukaan ole ollut juuri vaikutusta.

”Edes vihreiden puolue ei esitä, että Belgian tulisi lopettaa logistinen roolinsa USA:n sodalle Irakissa”, Lammerant harmittelee.

Hänen mielestään Euroopan NATO-valtiot ovat mahdollistaneet USA:n sota-toimet Irakissa ja Lähi-Idän maissa.

Ydinaseista laajempaan NATO:n kritiikkiin

- Kansainväliset Bombspotting-aktiot käynnistyivät vuonna 1997, kun kymmenen ihmistä kiipesi aidan yli NATO:n tukikohtaan Belgiassa. Rauhanomaisella kansalaistotelemattomuusaktiolla haluttiin osoittaa ydinaseiden olemassaolo Belgian maaperällä, vaikka Belgian hallitus yritti ja yrittää edelleen olla hiljaa aseiden olemassaolosta.
- Vuonna 2001 kansalaistotelemattomia tukikohtaan kiipeäjiä oli jo yli 1000. Osallistujamäärän kasvaessa kaikki piti suunnitella tarkemmin, joten toimintaa oli epäsäännöllisemmin.
- Bombspotting-aktioita järjestettiin yli kymmenen kertaa, joista neljään osallistui yli 1000 ihmistä.
- Aluksi Bombspottingit tapahtuivat lähes aina Kleine Brogel -nimisessä ydinaseiden säilytyspaikassa. Joitain aktioita on myös pidetty NATO:n päämajalla Brysselissä. Loppuaikoina kampanjointia on tehty myös Shapessa, joka on Naton sotilaallinen päämaja Belgiassa.
- Vuonna 2006 tehtiin pienempiä aktioita kymmenessä eri paikassa Belgiassa. Paikat kytkettyvät eri tavoin NATO:n ydinaseisiin esimerkiksi kommunikaation tai polttoaineen osalta.
- Pääsiäisenä 2007 järjestettävä NATO Game Over on jatkumoa Bombspottingille. Sen kautta Naton tukikohtaan yritetään jälleen saada yli tuhat aktivistia kiipeämään NATO:n aitojen yli rauhanomaisesti. Huomio laajennetaan ydinaseista laajemmin NATO:n väkivaltaiseen maailmanpolitiikkaan ja Euroopan osallisuuden siinä.

”Yli kaksi kolmasosaa USA:n sotilaista Euroopassa ovat tekemisissä Irakin sodan kanssa. Kolme neljäsosaa Irakin sotavälineistä kulkee Euroopan kautta. Pommituskoneet ovat lähteneet Britanniasta ja laskuvarjosotilaat ovat startanneet Italiasta ja Kreetalta. Jos Euroopan maat olisivat kieltäytyneet USA:n sotakoneiston olemisen alueellaan, Irakin sota ei olisi voinut toteutua. Sodot toteutuvat tuhansien kilometrien päässä Euroopasta, mutta alkavat täältä. Siksi meillä eurooppalaisilla on velvollisuus toimia USA:n militarismia vastaan”, Lammerant tähdentää.

Lisätietoja NATO Game Overista: www.bombspotting.be

Lue tapahtumaan osallitumisesta lisää takakannesta ja varaa matka!

Faslane-aktivisteja lakitupaan

Miira Rauhamäki

Faslane 365-kampanjan päättymisen jälkeen 11 ihmistä on saanut syytteen osallisuudesta kansalaistotelemattomuuteen kampanjan huipentaneessa Big Blockade -mielentilänsä lokakuun ensimmäisenä 2007. Syytteet on nostettu sellaisille rauhanaktivisteille, jotka ovat istuneet putkassa Faslanen ydinaseiden vastaisen kampanjoinnin yhteydessä aiemminkin. Sen sijaan 19 muulle on lähetetty pelkkä varoituskirje ja luovuttu syytteistä. Aseistakieltäytyjäliitto ei ole saanut tietoa, että yhtään Big Blockade -päivään osallistunutta suomalaista kohtaan olisi nostettu syytteitä.

Helmikuun lopulla 2008 oikeuteen joutuu kolme rauhanaktivistia SOCRAP Weapons Inspectors -nimisestä ryhmästä. **Lavinia Crossley**, **Tansy Newman Turner** ja **Emma Bateman** tunkeutuivat aamulla 4. syyskuuta 2007 Skotlannin Faslanessa sijaitsevaan ydinasetukikohtaan leikkaamalla aita ja kiipeämällä aitojen yli. Heitä syytetään vakavasta, järjestäytyneestä rikollisuudesta. Oikeudenkäynnistä tulee ennakkotapaus terroristilain käyttöön otosta rauhanaktivisteja vastaan Britanniassa.

Muutama viikko Faslane 365 -kampanjan päättymisen jälkeen Skotlannin parlamentti isännöi kokousta, jonka tarkoituksena oli puida ydinaseiden saamista pois Skotlannin maaperältä. Ministeri **Nicola Sturgeon** toivotti osallistujat tervetulleiksi kertomalla historiallisesta syksyn 2007 tilanteesta: 76 prosenttia skotlantilaisista vastusti Trident-ydinaseita. Kokouksen oli pyydetty mukaan rauhanjärjestöt kuten Trident Ploughshares, CND ja Faslane 365 -kampanjan edustajat.

”Koko aamupäivän kestäneiden keskustelujen tulos oli, että tammikuussa 2008 muodostetaan työryhmä viemään asioita eteenpäin”, kokouksen osallistunut rauhanaktivisti **Angie Zelter** kertoo.

www.faslaneactivists.net -sivustolla Faslane-kampanjointiin osallistuneet ihmiset voivat jakaa kokemuksiaan ja ideoitaan Faslanen ja Coulportin aktioista.

http://www.faslane365.org/en/big_blockade/big_blockade_photo_gallery

-osoitteeseen on koottu kuvia Big Blockade -päivän tapahtumista.

Aseistakieltäytymisuutisia maailmalta

Armenia: seitsemän kieltäytyjää pitkiin rangaistuksiin

ArmeniaNow.com raportoi 15.11., että seitsemän Jehovan todistajaa on saanut 24-36 kuukauden vankeustuomion kieltäytyttyään jatkamasta korvaavaa palvelusta, joka on täysin puolustusministeriön hallinnoimaa.

Narek Alaverdian ja **Arsen Seviyan**, jotka aloittivat vaihtoehtopalveluksessa 2005 Kapanin mielisairaalassa, kieltäytyivät palveluksen jatkamisesta toukokuussa 2005. Molemmat tuomittiin ”tarkoituksellisesta poissaolosta palvelupaikalta ilman lupaa” kahden vuoden vankeuteen.

Shaliko Sarsgian, joka palveli Jerevanin tartuntatautien sairaalassa, sai kaksi vuotta ja kahdeksan kuukautta vankeutta karkuruudesta.

Arthur Tshilingarov, **Gagik Davtian**, **Vagharshak Margarian** ja **Boris Melkonian** saivat syytteen ”järjestäytyneestä joukkokarkuruudesta”, josta langetetaan 4-10 vuoden vankeusrangaistus. Oikeusprosessin aikana syyttäjät kuitenkin muuttivat syytteen koskemaan ”tarkoituksellista luvaton poissaoloa” ja vaatii kolmen ja puolen vuoden vankeusrangaistusta. Tuomioistuimien langetti kaikille kolme vuotta vankeutta. Kaikki kolme palvelivat Sevainin mielisairaalassa joulukuusta 2004 toukokuuhun 2005. Palvelus to-

teutettiin sotilaspoliisin valvonnan alla. 2.5.2005 he ilmoittivat sairaalan johtajalle kieltäytyvänsä jatkamasta palvelusta. 18.5.2005 he lähtivät sairaalasta, koska johtaja oli lukinnut heidän huoneensa. Heidät pidätettiin elokuussa 2005 ja heitä on pidetty vapautensa menettäneinä siitä lähtien.

ArmeniaNow.com:in mukaan 15 muuta aseistakieltäytyjää odottaa tuomioitaan.

Kaikkien seitsemän aloittaessa palveluksensa Armenian vaihtoehtopalvelusta säätelevä laki ei sisältänyt rangaistussääntöjä siitä kieltäytymisestä. 15 päivää sen jälkeen kun he olivat aloittaneet palveluksensa lakia muutettiin niin, että rankaisemisessa käytetään asepalvelusta suorittavia koskevia määräyksiä. Tämän perusteella tutkinnan kieltäytymisten jälkeen suoritti ensin sotilassyöttäjä ja sen jälkeen siviilisyöttäjä.

Armenia hyväksyi lain vaihtoehtopalveluksesta, joka astui voimaan heinäkuun alussa 2004. Parlamentti on muuttanut lakia marraskuussa ja joulukuussa 2004. Lain mukaan vaihtoehtopalvelus kestää 42 kuukautta ja ”vaihtoehtoinen asepalvelus” – aseeton palvelus armeijas- sa – kestää 36 kuukautta.

Armenian laki vaihtoehtopalveluksesta ei ole kansainvälisten standardien mukainen. Vaihtoehtopalveluksen pituus on rangaistuksenluontoinen eikä palvelus ole aidosti siviililuontoista, koska lain mukaan armeija hoitaa hakemusten käsittelyn ja ”vaihtoehtopalvelukseen liittyvät asiat”. Artiklan 13 mukaan armeijan kutsuntakomitea määrää aseistakieltäytyjien palveluspaikat ja 14 artiklan mukaan armeija järjestää vaihtoehtopalveluksen.

Asevelvollisuudesta kiistaa Ukrainassa

Englanninkielisen Kyiv Post-lehden julkaisemien uutisten mukaan **Julia Timoshenko** on luvannut lopettaa pakollisen asevelvollisuuden heti sen jälkeen kun hänet on nimitetty maan seuraavaksi pääministeriksi. Kuitenkin puolustusasiantuntijat ja Timoshenkon oranssiin koalitioon kuuluvat poliitikot varoittavat, ettei siirtymää voi toteuttaa liian nopeasti.

Presidentti **Viktor Jushtshenko** on todennut, että ”kansallisen ohjelman mukaan Ukrainan armeija värvää asevelvollisia viimeisen kerran vuonna

2010 ja vuodesta 2011 se tulee koostumaan pelkästään vapaaehtoisesti värväytyneistä.” Ammattimaisen armeijan luominen kaksi vuotta etuajassa merkitsisi ”armeijan intressien ja kansallisen turvallisuuden huomiotta jättämistä.”

Hallituksen lokakuussa 2007 tekemän päätöksen mukaan vuonna 2008 Ukrainan armeijassa on 183000 henkeä.

Lähteet: Kyiv Post, 24 October 2007, Government press release, 24 October 2007

Lohikäärme ja kaksi ritaria

Uri Avnery

ON OLEMASSA kirjoja, jotka muuttavat ihmisten tietoisuuden ja historian. Jotkut niistä kertovat tarinan, kuten vuonna 1851 **Harriet Beech Stowen** "Setä Tuomon tupa", joka antoi valtavan säsäyksen orjuuden vastaiselle kamppailulle. Jotkut niistä ovat ilmestyneet poliittisen kirjoitelman muodossa, kuten **Theodor Herzlin** "Juutalaisvaltio", joka pani alulle sionistisen liikkeen. Ne voivat olla myös luonteeltaan tieteellisiä, kuten **Charles Darwinin** "Lajien synty", joka muutti tavan jolla ihmiskunta näkee itsensä. Ja ehkäpä myös poliittinen satiiri voi ravistaa maailmaa, kuten teki **George Orwellin** 1984.

Näiden kirjojen vaikutusta tehosti niiden ajoitus. Ne ilmestyivät tarkalleen oikeaan aikaan, jolloin suuri yleisö oli valmis omaksumaan niiden sanoman.

Saattaa hyvinkin osoittautua, että kahden professorin, **John Mearsheimerin** ja **Stephen Waltin**, teos "The Israel Lobby and US Foreign Policy" on juuri tällainen kirja.

Kyseessä on 355-sivuinen kuiva tieteellinen tutkimusraportti, jonka lopussa on tuhansia lähdeviitteitä 106 sivulla.

Kyseessä ei ole taistelunhaluinen kirja. Päinvastoin sen tyyli on hillitty ja tosiasioihin pitäytyvä. Kirjoittajat pidättäytyvät huolellisesti esittämästä yhtään kielteistä kommenttia lobbyn olemassaolon oikeutuksesta ja itse asiassa tekevät kaikkensa korostaakseen tukeaan Israelin olemassaololle ja turvallisuudelle. He antavat tosiasioiden puhua puolestaan. Kokoneiden ammattimiesten taidolla he latovat järjestelmällisesti tiiliä tiilien päälle, kerroksen toisensa jälkeen, jättämättä argumentaatioonsa mitään aukkoja.

Tätä muuria ei voi repiä alas järkipäisellä argumentoinnilla. Kukaan ei ole yrittänyt eikä kukaan tule yrittämäänäkään. Sen sijasta kirjoittajia mustamaalataan ja syytetään pahanthahtoista motiivista. Jos tämä kirja voitaisiin jättää kokonaan huomiotta, se jätettäisiin – kuten on tapahtunut muille elävältä haudatuille kirjoille.

(Muutamia vuosia sitten Venäjällä ilmestyi maailmakuulun nobelistin **Aleksandr Solzhenitsynin** laaja teos Venäjästä ja sen juutalaisista. Kirja, nimeltään "200 vuotta yhdessä", on jätetty täysin huomiotta. Tietääkseni sitä ei ole käännetty yhdellekään kielelle, ja aivan varmasti ei hepreaksi. Kysyin useilta Israelin johtavilta intellektuelleilta, eikä yksikään heistä ollut kuulutkaan kirjasta. Sitä ei löydy myöskään Amazon.com:n luettelosta, josta löytyvät kaikki muut kirjailijan teokset.)

KAKSI PROFESSORIA tarttuu härkää sarvista. He käsittelevät aihetta, joka on ehdoton tabu Yhdysvalloissa, aihetta, jota kukaan järjissään oleva ei koskaan mainitsisikaan: Israel-lobbyin valtavaa vaikutusta USA:n ulkopoliittikkaan.

Kirja analysoi lobbya säälimättömän systemaattisella tavalla, hajottaa sen palasiksi, kuvailee sen toimintatavat, paljastaa sen taloudelliset tukijat ja asettaa nähtäväksi sen suhteet Valkoiseen taloon, kongressin molempiin kamareihin, kahden suuren puolueen johtajiin sekä keskeisiin mediamaailman vaikuttajiin.

Kirjoittajat eivät kyseenalaista lobbyin oikeutusta. Päinvastoin he osoittavat, että sadat samankaltaiset lobbyt näyttävät olennaista osaa Amerikan

Kirjan "The Israel Lobby and US Foreign Policy" kirjoittajat, professorit Stephen Walt (vas.) ja John Mearsheimer.

demokraattisessa järjestelmässä. Esi-merkiksi ase- ja lääkelobbyt ovat myös erittäin voimakkaita poliittisia vaikuttajia. Israel-lobby on kuitenkin kasvanut täysin suhteettomaksi. Sillä on vertaansa vailla oleva poliittinen valta. Se voi hiljentää kaiken Israeliin kohdistuvan kritiikin kongressissa ja tiedotusvälineissä, tuoda poliittisen kuoleman kaikille, jotka uskaltavat murtaa tämän tabun, estää kaiken toiminnan, joka ei ole yhdenmukainen Israelin hallituksen tahdon kanssa.

Toisessa osassa kirja osoittaa, kuinka lobby käyttää valtavaa voimaansa käytännössä: kuinka se on estänyt kaiken Israelin painostamisen rauhaan palestiinalaisten kanssa, kuinka se painosti USA:a hyökkäämään Irakiin, kuinka se nyt painostaa aloittaman sodan Irania ja Syyria vastaan, kuinka se tuki Israelin johtoa hiljattaisessa Libanonin sodassa ja teki tyhjäksi tulitaukovaatimukset silloin kun se ei halunnut niitä.

Jokaisen näistä väitteistä tueksi esitetään niin paljon kiistattomia todisteita ja lainauksia kirjallisista lähteistä (useimmiten israelilaisista), ettei niitä voi jättää huomiotta.

USEIMMAT näistä paljastuksista eivät ole uusia asian kanssa tekemisissä olleille israelilaisille.

Voisin itse lisätä kirjaan kokonaisen luvun omista kokemuksistani.

Vierailin USA:ssa ensimmäistä kertaa 1950-luvun lopulla. Merkittävä New Yorkin radioasema kutsui minut haastatteluun. Myöhemmin he varoittivat minua: "Voit arvostella presidenttiä (**Dwight D. Eisenhower**) ja ulkoministeriä (**John Foster Dulles**) sydämesi kyllyydestä, mutta pyydämme ettet arvostele Israelin johtajia!" Viime hetkillä haastattelu peruttiin kokonaan ja sijastani haastateltavaksi kutsuttiin Irakin ulkoministeri. Ilmeisesti arabin esittämää kritiikkiä voitiin sietää, mutta missään tapauksessa ei israelilaisen esittämää.

Vuonna 1970 arvostettu Amerikan Fellowship of Reconciliation (Sovinnonliitto) kutsui minut luentokiertueelle 30 yliopistoon Hillel-rabbien suojeluksessa. Saavuttuani New Yorkiin minulle kerrottiin, että 29 luentoa oli peruttu. Ainoa rabbi, joka ei peruuttanut luen-

toa, **Balfour Brickner**, näytti minulle Anti-Defamation Leaguen salaista tiedonantoa, joka tuomitsi luentoni. Siinä sanottiin: "Vaikkei Knessetin jäsentä **Avnerya** voidakaan missään tapauksessa pitää petturina, hänen esiintymisensä tällä hetkellä olisi syvästi eripuraa aiheuttava..." Lopulta kaikki luennot pidettiin kristillisten pappien suojeluksessa.

Muistan erityisesti erään masentavan kokemuksen Baltimoresta. Eräs hyväntahtoinen juutalainen, joka toimi vapaaehtoisena isäntänäni, oli suutunut luentoni peruuttamisesta kaupungissa ja halusi uppinkaisesti että se kuitenkin pidetään. Haravoimme juutalaiskortteleiden katuja – kilometri toisensa jälkeen kylttejä, joissa oli juutalaisia nimiä – emmekä löytäneet ensimmäistäkään salia, jonka johtaja olisi sallinut Israelin parlamentin jäsenen pitää luentoa. Loppujen lopuksi pidimme luennon isäntäni asuinrakennuksen kellarissa – ja juutalaisyhteisön aktiivit tulivat osoittamaan mieltään.

Tuona vuonna, mustan syyskuun aikana, pidin lehdistötilaisuuden Washington DC:ssä kveekarien suojeluksessa. Se vaikutti suurelta menestykseltä. Lehtimiehet tulivat paikalle suoraan **Golda Meirin** lehdistötilaisuudesta ja hukuttivat minut kysymyksiin. Lähes kaikki merkittävät tiedotusvälineet olivat paikalla – TV-kanavat, radio ja tärkeimmät sanomalehdet. Lehdistötilaisuuteen varatun tunnin päätyttyä he eivät päästäneet minua lähtemään vaan puhuivat kanssani vielä puolitoista tuntia. Seuraavana päivänä yhdessäkään tiedotusvälineessä ei kuitenkaan ollut sanaakaan. 31 vuotta myöhemmin, lokakuussa 2001, pidin lehdistötilaisuutta Capitol Hillillä Washingtonissa ja täsmälleen sama tapahtui taas: paikalla oli paljon tiedotusvälineitä, he pidättelivät minua kysymyksillään vielä ylimääräisen tunnin tilaisuuden päätyttyä – eikä sanaakaan, ei ensimmäistäkään sanaa julkaistu.

Vuonna 1968 erittäin arvostettu amerikkalainen kustantaja (Macmillan) julkaisi kirjani "Israel Without Zionists", joka käännettiin myöhemmin kahdeksalle muulle kielelle. Kirja kuvasi Israelin ja arabien konfliktia hyvin poik-

keavalla tavalla ja ehdotti Palestiinan valtion perustamista Israelin naapuriksi – mikä oli siihen aikaan vallankumouksellinen ajatus. Amerikkalaisissa tiedotusvälineissä ei ilmestynyt ainoatakaan arvostelua. Kävin eräässä New Yorkin suurimmista kirjakaupoista enkä löytänyt kirjaa. Kysyttyäni myyjältä hän löysi sen hautautuneena kirjakasan alle ja asetti sen pinon päällimmäiseksi. Puoli tuntia myöhemmin se oli taas piilotettu.

Kirja käsitteli "Kaksi valtiota kahdelle kansalle" -ratkaisua kauan ennen kuin asiasta syntyi maailmanlaajuinen konsensus yhdistettynä ehdotukseeni Israelin integraatiosta "seemiläiseen alueeseen". Totta, olen israelilainen patriootti ja israelilaiset äänestäjät valitsivat minut Knessetiin. Mutta arvostelin Israelin hallitusta – ja se riitti.

ISRAELIN HALLITUSTA toisesta näkökulmasta arvostelemaa kahden professorin kirjaa ei enää voi haudata. Pelkästään tämä tosiasia kertoo paljon.

Kirja perustuu kaksikon esseeseen, joka julkaistiin viime vuonna brittiläisessä julkaisussa – sen jälkeen kun yksikään amerikkalainen julkaisu ei uskaltanut koskea siihen. Nyt sen on julkaissut arvostettu amerikkalainen kustantamo; merkki siitä, että jotakin on tapahtumassa. Tilanne ei ole muuttunut, mutta nyt näyttäisi olevan mahdollista edes puhua siitä.

Kaikki riippuu ajoituksesta – ja ilmeisesti aika on nyt kypsä tällaiselle kirjalle, joka tulee aiheuttamaan shokin monille hyvää tarkoittaville amerikkalaisille. Nyt se aiheuttaa metelin.

Kahta professoria syytetään, tietysti, antisemitismistä, rasismista ja Israelivihasta. Minkä Israelin? Israel-lobby itse vihaa suurta osaa Israelista. Viime vuosina se on siirtynyt vieläkin enemmän oikealle. Jotkut sen ryhmistä – kuten uskonnolliset, jotka ajoivat USA:n sotaan Irakissa – ovat avoimesti yhteydessä oikeistolaiseen Likud-puolueeseen ja erityisesti **Binyamin Netanyahuon**. Lobbya rahoittavat miljardöörit rahoittavat myös Israelin äärioikeistoa ja ennen kaikkea siirtokuntalaisia.

Israelin rauhanliikettä tukevia pieniä, päättäväsisiä USA:laisia juutalaisryhmiä ahdistellaan säälimättömästi. Jotkut niistä hajoavat muutaman vuoden toimittuaan. Amerikassa vierailevia Israelin rauhanryhmien jäseniä boikotoidaan ja herjataan "itseään vihaaviksi juutalaisiksi".

Kahden professorin poliittiset näkemykset, jotka kerrotaan lyhyesti kirjan lopussa, ovat identtiset Israelin rauhanvoimien linjan kanssa: kahden valtion ratkaisu, miehityksen lopettaminen, vihreään linjaan perustuvat rajat ja kansainvälinen tuki rauhanprosessille.

Jos tämä on antisemitismistä, me kaikki täällä olemme antisemitistejä. Ja vain kristityt sionistit – ne jotka julkisesti vaativat juutalaisten paluuta tähän maahan mutta salaisesti ennustavat kristinuskoon kääntymättömien juutalaisten tuhoa Jeesuksen Kristuksen toisen tulemisen yhteydessä – ovat todellisia Siionin ystäviä

VAIKKEI USA:ssa voikaan päästää ilmoille ainuttakaan pahaa sanaa Israel-lobbyä, se on kaikkea muuta kuin salaseura, joka hautoo "Siionin viisaiden pöytäkirjojen" kaltaisia salaliittoja. Päinvastoin AIPAC (The American Israel Public Affairs Committee), Anti-Defamation League, Sionistinen

Asepalvelus, sosiaalistaja

Simon Scher •

Me näemme armeijan usein erillisenä kokonaisuutena yhteiskunnan ulkopuolella. Maissa joissa valtiolla on vahva ote väkivalta-monopolista armeija on muulle yhteiskunnalle vieras. Asevelvollisuus tuo armeijan lähemmäs kansalaisyhteiskuntaa, mutta miksi valtio asettaa väkivalta-monopolin miespuolisten asukkaidensa käsiin? Ymmärtääksemme asevelvollisuuden roolin minun täytynee yrittää asettaa se aikakautemme ja erilaisten tätä yhteiskuntaa pyörittävien voimien asiayhteyteen.

Ennakkoon haluaisin huomauttaa, että en usko meidän elävän jälkiteollista aikaa. On totta, että suurin osa läntisestä yhteiskunnasta keskittyy palvelualan työpaikkoihin, jotka eivät ole varsinaisesti tuottavia vanhassa teollisessa merkityksessä, mutta tämä johtuu globalisaatiosta. Paljon perusteollisuutta on siirretty ulkomaille ja perustuotteiden valmistus tapahtuu esimerkiksi Kiinassa. Palvelualan työt tukevat tuottavia töitä kaikkialla maailmassa, kuten kaupunki tuki agrariiyhteiskuntaa keskiajalla, ja silti kaupunki oli agrarisen yhteiskunnan sisäinen osa. Teollisuuden mukana myös työväki on viety maasta – jälleen aivan kuten maanviljelijät asuivat keskiajalla maaseudulla ja kauppiat kaupungeissa. Tietenkään ei pitäisi aliarvioida teollisuuden määrää länsimaissa, mutta tämä teollisuus liittyy pääosin tuotteiden viimeistelyyn, tuotteiden, joiden osat on tehty muualla maailmassa. Logistiikka, sijoitusmarkkinat jne. ovat yksinkertaisesti tämän tuotantokoneiston osia, jotka täyttävät omat välittömästi tukevat roolinsa. Voi tosin väittää, että Japanin kaltainen maa on toinen kaupunki, jolla on oma roolinsa oman maaseutunsa suhteen, mutta käytännössä työskentelee saman tuotantojärjestelmän avulla, vaikkakin länsi usein pitää itseään ainoana "kaupunki"-järjestelmänä.

Voin jakaa tämän järjestelmän seuraavasti:

- Tuottajat, kulutustavaroiden tekijät
- Omistajat: tuotantojärjestelmän omistajat (usein yrityksiä)
- Sääntelijät: auktoriteetti joka tekee tuotantojärjestelmän mahdolliseksi
- Sosiaalistajat:

Kaikki "työpaikat" tuotantojärjestelmän ulkopuolella on maksettu tämän järjestelmän ylijäämällä. Kutsun niitä

sosiaalistajiksi. Valtio ja hyväntekijät toimivat välittäjinä teollisen tuotannon ja näiden sosiaalistajien välillä. Yhteisöt joita omistajat (yritykset) ja/tai sääntelijät (valtio) pitävät yhteiskunnalle hyödyllisenä pidetään hengissä näiden auktoriteettien toimesta. Näiden sosiaalistajien rooli voi olla määrättyllä tapaa massojen viihdyttäminen, auktoriteettien vahvistaminen, sosiaalisten verkostojen tukeminen jne. Taiteella on ollut omat suojelijansa ja on edelleen valtio sekä tietyt hyväntekijät. Myös tuottajat voivat tukea sosiaalistajia, kun tuottajilla on keino luoda ylijäämää jolla he voivat kehittää sosiaalistajia. Niin kauan kuin ylijäämää päätyy ainoastaan omistajille ja sääntelijoille, nämä auktoriteetit päättävät kuinka se käytetään. Ääriesimerkki tästä on Pohjois-Korea, jossa sääntelijä on ainoa suuren mittakaavan sosiaalistamisen lähde. Maailmanjärjestyksen takia läntisen yhteiskunnan tuottajille päätyy erittäin suuri ylijäämä luoden heille mahdollisuuden luoda sosiaalistajia. Omistajat sääntelevät tätä yksinkertaisti voiton ja siksi tuotantokoneiston yhtiöittämisen takia ja sääntelijät seuraavat ja kehottavat läntisten tuottajien sosialisointiin sääntelyyn säilyttääkseen järjestelmässä tietyn vakauden.

Tämä voidaan nähdä suuressa mittakaavassa urheilussa, joka on edelleen vain tuotantojärjestelmän sisäinen osa esimerkiksi, kun omistaja antaa tekijöilleen mahdollisuuden harjoittaa liikuntaa ja kun koulujärjestelmässä sääntelijät pitävät väestöä hyvässä kunnossa. Muuten urheilu on muuttunut massaviihitteeksi, johon tuottajat kaatavat rahojaan. Pienessä mittakaavassa tämän ilmiön voi huomata perinteisessä perheessä. Siinä isä ja äiti jakavat tuottajan roolit, mutta usein perinteisessä perheessä isä on nähty tärkeimpänä omistajana ja sääntelijänä, kun äiti on kotona ja sosiaalistaa. Hänen roolinsa on vahvistaa perherakennetta ja kasvatetaan lapset.

Nämä ovat sosiaaliset perussukupuoliroolit enkä väitä että ne mitenkään perustuvat sukupuoleen, aivan kuten en väitä, että tuottajat olisivat sidottuja rooliinsa ainoastaan tuottajina. En usko että tämä järjestelmä on liikkumaton. Tällä hetkellä näemme että omistajat ovat useimmiten myös sääntelijöitä. Mutta liikkuvuutta voitaisiin käyttää tekemään tuottajista omistajia ja sääntelijöitä.

Järjestelmän takia sosiaalistajat ovat enimmäkseen riippuvaisia omistajista ja sääntelijoista. Luodakseen jonkin verran vapautta ja turvallisuutta nämä sosiaalistajat ovat innokkaampia olemaan riippuvaisia sääntelijoista kuin omistajista Euroopassa. Yhdysvalloissa

tilanne ei ole tämä, koska ylijäämää päätyy enimmäkseen suoraan omistajille. Luodakseen jonkin vakauden sosiaalistajille Yhdysvalloissa he luovat omat sääntelijänsä hyväntekeväisyysjärjestöinä, yhdistyksinä, rahastoina jne.

Mutta nyt asepalveluksen rooli järjestelmässä. Tämä näyttää olevan tavallisen ihmisen sulauttamista sääntelijän rooliin jakamalla väkivalta-monopoli. Valtio (sääntelijä) luottaa jokaisen miehen täyttävän roolinsa puolustaa tuotantoa aseina. Tämä ei kuitenkaan voi toimia nykyaikaisessa armeijassa. Nykyaikaiselle armeijalle ei ole käytännöllistä pitää suurta määrää harrastelijamaisia joukkoja. Ottaen huomioon erikoistuneempien ja korkeasti koulutettujen joukkojen kehityksen asevelvollisilla ei ole keskeistä roolia – paitsi tykinruokana oikeassa sodassa (kuten Vietnamsa). Asepalveluksen tärkeämpi rooli on olla sosiaalistava instituutio. Kuten äiti perheessä, armeija opettaa miehille yhteiskunnan perusrakenteen ja asenteen, jossa huipulla on sääntelijä/valtio. Voimme nähdä kuinka tärkeänä sääntelijä pitää tätä sosiaalistajaa katsomalla kuinka paljon resursseja asepalvelukseen käytetään.

Nämä resurssit eivät ole kuitenkaan asepalveluksen ainoa hinta. Kuten alistavat sukupuoliroolit ovat perinteisen perhekäsityksen tuote, tällä asepalveluksella on omat seurauksensa. Mitä tärkeämpi palveluksen rooli on, sitä suuremmat nämä seuraukset ovat. Olen nähnyt ne seuraukset Suomessa, jossa emansipaatio on rajoittunut machoon mieheen, joka on saanut ensimmäisen väkivallan monopolista. Tämä nais- ja miessukupuolien erottelu armeijassa ja armeijan kautta toteutettu alistaminen valtiolle/sääntelijälle johtaa alistuvaan populaatioon. Tämä alistaminen yhdistettynä machouteen johtaa sisäisiin kiistoihin ja näin ollen väkivaltaan, joka voidaan nähdä perheväkivallassa joka riivaa tätä maata. Nämä seuraukset toimivat vastavuoroisesti alkoholin ja huumeiden (laillisten ja laittomien) väärinkäytön kanssa, kiitos Suomen talven. Koska nämä kysymykset dominoivat suomalaista yhteiskuntaa kauttaaltaan, seuraamukset eivät rajoitu ainoastaan niihin, jotka ovat varsinaisesti suorittaneet asepalveluksensa, joskin he ovat miesväestön enemmistö.

Näin haluaisin selittää armeijan roolin modernissa länsimaaisessa yhteiskunnassa: se on sosiaalistaja. Näin asepalveluksesta tulee valtion/sääntelijän alaisuudessa kulttuurin ja yhteiskuntajärjestyksen muodostamisen sisäinen osa. On mielestäni tärkeää myöntää tämä, jotta asepalveluksen todellisiin syihin ja seurauksiin voidaan puuttua.

liitto ja muut järjestöt kerskailevat koväänisesti toiminnastaan ja julistavat julkisesti suunnatonta menestystään.

Täysin luonnollisesti lobbyn eri osat kilpailevat keskenään – kenellä on suurin vaikutus Valkoiseen taloon, kuka pystyy pelottelemaan suurinta joukkoa senaattoreita, kuka kontrolloi useimpia journalisteja ja kommentaattoreita. Tämä kilpailu ruokkii itseään jatkuvasti – koska jokainen yhden ryhmän menestys kannustaa toisen kaksinkertaistamaan yrityksensä.

Tämä saattaa osoittautua hyvin vaaralliseksi. Ilmapallo, joka on paisunut näin hirviömäisiin mittasuhteisiin, saattaa jonain päivänä räjähtää Amerikan juutalaisten kasvoille (jotka sivumennen sanoen mielipidetiedustelujen mukaan vastustavat monia heidän nimissään puhuvan lobbyn omaksumia näkemyksiä.)

Suurin osa Amerikan väestöstä vastustaa tällä hetkellä Irakin sotaa ja pitää sitä katastrofina. Tämä enemmistö ei vielä yhdistää sotaa Israel-lobbyn toimintaan. Yksikään sanomalehti tai yksikään poliitikko ei uskalla vihaista tällaisesta yhteydestä – vielä. Mutta jos tämä tabu murtuu, seuraukset saattavat olla hyvin vaarallisia juutalaisille ja Israelille.

Pinnan alla kasvaa paljon vihaa lobbya kohtaan. Presidenttiehdokkaat, joiden on pakko madella AIPAC:n jalkojen juuressa, senaattorit ja edustajainhuoneen jäsenet, joista on tullut lobbyn orjia, tiedostusvälineiden väki, joita kielletään kirjoittamasta mitä he todella ajattelevat – kaikki he salaisesti inhoavat lobbya. Jos tämä viha purkautuu, se saattaa satuttaa myös meitä.

Tästä lobbysta on tullut Golem. Ja kuten tarun Golem, se tuo lopulta onnettomuuden luojalleen.

PYYDÄN lupaa esittää hieman omaa kritiikkiäni.

Kun kahden professorin alkuperäinen artikkeli ilmestyi, väitin että "häntä heiluttaa koiraa ja koira heiluttaa häntä". Häntä on tietysti Israel.

Professorit vahvistavat rinnastuksen ensimmäisen osan, mutta ehdottomasti kiistävät jälkimmäisen. Kirjan keskeisen teesin mukaan Yhdysvallat toimii lobbyn painostuksen johdosta vastoin omia etujaan (ja pitkällä aikavälillä myös vastoin Israelin todellista etua.) He eivät hyväksy kirjassa lainattua väitettäni, että Israel toimi Libanonissa "Amerikan rottweilerina" (kuten Hizbollah "Iranin dobermannina").

Olen samaa mieltä siitä, että USA toimii vastoin todellisia intressejään (ja vastoin todellisia Israelin intressejä) – mutta Yhdysvaltain johto ei näe asiaa näin. **Bush** ja hänen väkensä uskovat – jopa ilman lobbyn vaikutusta – että olisi USA:n etujen mukaista olla pysyvästi sotilaallisesti läsnä keskellä aluetta, jossa on valtavat öljyvarat. Nähdäkseni tämä tarkoitustaan vastaan toimiva tavoite oli yksi sodan tärkeimmistä päämääristä, rinnan halun tuhota yksi Israelin vaarallisimmista vihollisista kanssa. Ikävä kyllä kirja käsittelee tätä asiaa vain hyvin lyhyesti.

Tämä ei millään tavalla vähennä syvää ihailuani sitä älyllistä tasoa, lahjomattomuutta ja rohkeutta kohtaan, jota Mearsheimer ja Walt osoittavat – kuin kaksi ritaria, jotka Pyhän Yrjön tavoin ovat nousseet pelottavaa lohikäärmettä vastaan.

6.10.2007

Aseistakieltäytymisuutisia maailmalta

Asevelvollisuus Indonesiaan?

Asevelvollisuuskeskustelu on alkanut myös Indonesiassa. Siellä asevelvollisuutta ei kuitenkaan ole tarkoitus lakkauttaa, vaan saattaa voimaan. Puolustusministeriö on esittänyt muutosta reservijoukkoja koskevaan lakiin, ja sen on tarkoitus mennä parlamentin käsiteltäväksi alkuvuonna 2008. Muutoksen mukaan sotilaskoulutus muutettaisiin pakolliseksi kaikille 18-45 -vuotiaille kansalaisille.

Asevelvollisuus on säädetty Indonesian perustuslaissa vuodelta 1945 ja asevelvollisuuden mahdollistava lainsäädäntö on ollut voimassa koko maan itsenäisyyden ajan (vuodesta 1948). Tällä hetkellä on voimassa "laki asepalveluksen suorittamisesta" vuodelta 1988. Sen mukaan indonesialaiset voidaan määrätä palvelemaan armeijassa kahdeksi vuodeksi ja reserviläisjoukoissa viideksi vuodeksi. Ase-

velvollisuutta ei kuitenkaan koskaan ole pantu toimeen lukuun ottamatta joitakin valikoivan asevelvollisuuden muotoja. Vapaaehtoisten määrä on riittänyt kattamaan värvättävien tarpeen, sillä Indonesiassa sotilasuraa pidetään yleisesti keinona sosiaaliseen kohoamiseen yhteiskunnassa.

(CO-Update Nov/Dec 2007)

ARMENIA

Vaikka Armenia hyväksyi aseistakieltäytymistä koskevan lain vuonna 2004, vangitsemiset jatkuvat. Monet aseistakieltäytyjät kieltäytyvät myös vaihtoehtopalveluksesta, koska sitä kontrolloi puolustusministeriö. Lakiin on lisätty säännökset, jotka koskevat korvaavasta palvelusta kieltäytyviä aseistakieltäytyjiä.

Jehovan todistaja -kieltäytyjät vetosivat toukokuussa 2007 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen väittäen, että heidän ihmisoikeuksiin aseistakieltäytyjinä loukataan.

ERITREA

Paulos Eyassu

(24/09/1994-)

Negede Teklemariam

(24/09/1994-)

Isaac Mogos

(24/09/1994-)

Aron Abraha

(09/05/2001-)

Mussie Fessehaye

(kesäkuu 2003-)

Ambakom Tsegegab

(helmikuu 2004-)

Bemnet Fessehaye

(helmikuu 2005-)

Henok Ghebru

(helmikuu 2005-)

Sawa Prison

Eritrea

Amanuel Tesfaendrias

(maaliskuu 2005-)

Wia Prison

Eritrea

Kaikki yhdeksän ovat Jehovan todistajia, jotka on tuomittu aseistakieltäytymisen johdosta. Kolme heistä on ollut vangittuna syyskuusta 1994 alkaen. Ketään heistä ei ole koskaan syytetty "rikoksestaan". Lainmukainen maksimirangaistus aseistakieltäytymisestä on kolme vuotta.

ETELÄ-KOREA

Maan korkein oikeus ja perustuslakituomioistuin tekivät vuonna 2004 päätöksen, jossa aseistakieltäytymisoikeus hylättiin. Maan vankiloissa on noin 1000 aseistakieltäytyjää, joista suurin osa Jehovan todistajia. Marraskuussa 2006 Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuskomitea päätti, että aseistakieltäytymisoikeuden tunnustamattomuus merkitsee kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen 18. artiklan loukkausta. Silti aseistakieltäytyjiä vangitaan yhtä Etelä-Koreassa.

Kim Chisoo

(prisoner No. 3498, 13/09/07-

13/03/09)

Seoul Jail

Box 20 P.O.

Gunpoucheguk Gyeonggi-do

Korea

437-702

Yoo Minseok

(prisoner No. 1535, 17/08/07-

17/02/09)

Yeoju Prison / Box 30 P.O.

Yeojuucheguk Yeoju-eup

Yeoju-gun Gyeonggi-do

Korea, 469-885

TURKKI: Militarismi valtionideologiana

Andreas Speck

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin antoi tammikuussa 2007 päätöksensä turkkilaisen aseistakieltäytyjä **Osman Murat Ülke**n tapauksessa. Ülke vietti 1997-99 yli kaksi ja puoli vuotta vankeudessa lukuisien tottelamattomuutta koskevien syyteiden johdosta. Tuomioistuin totesi: "Lukuisat hakijaa vastaan nostetut rikossyytteet, niistä seuraavien tuomioiden kasautuvat vaikutukset sekä syyteiden ja vankeusjaksojen jatkuva vuorottelu yhdistettynä mahdollisuuteen, että hän saattaisi olla niiden alainen koko loppuelämänsä ajan, [...] olivat enemmänkin laskelmoitu yritys tukahduttaa kantelijan älyllinen persoonallisuus, aiheuttaa hänessä pelon, ahdistuksen ja haavoittuvuuden tunnetta nöyryttämistä- ja häväämistarkoituksessa sekä murtaa hänen vastustuksensa ja tahtonsa. Lähes "kansalaiskuolemaa" merkitsevä maanalainen elämä, johon hakija oli pakotettu, ei sovi demokraattisen yhteiskunnan rangaistusjärjestelmään." Yhdessä tämä merkitsi Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3. artiklan loukkausta.

Loppu hyvin, kaikki hyvin, joku saattaisi sanoa. Yli seitsemän vuoden jälkeen tapaus on vihdoinkin päätynyt. Valitettavasti näin ei kuitenkaan ole. Osman Murat Ülke elää yhä maanalaisena elämää, josta ihmisoikeustuomioistuin puhui, vaikkakin hän on saanut korvauksen Turkin valtiolta. Kesäkuussa 2007 hän sai uuden vangitsemismääräyksen, jossa hänet määrätään suorittamaan loppuun vuonna 1999 langetettu vankeusrangaistus. Kun hänen lakimiehensä valitti määräyksestä Eskisehirin sotilastuomioistuimeen, tämä päätti ettei vangitsemismääräyksessä ole mitään ongelmia, koska ihmisoikeustuomioistuin ei määrännyt järjestettäväksi uutta oikeudenkäyntiä. Näin ollen aikaisemmat tuomiot voidaan edelleen panna täytäntöön, vaikka tämä saattaisikin merkitä kolmannen artiklan loukkausta.

Turkkilaisen sotilastuomioistuimen räikeä suhtautuminen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen ei ole sattumaa, sillä aseistakieltäytyjät hyökkäävät teollaan turkkilaisen militarismin ydintä vastaan.

Militarismi valtion doktriinina

Militarismi on Turkin tasavallan peruseriaate, jonka rinnalle merkityksessä nousee vain maallisuusperiaate, jonka vartijaksi armeija taas on itsensä nimitänyt. **Mustafa Kemal Atatürk** perusti Turkin tasavallan 23.10.1923 neljä vuotta kestäneen johtamansa "itsenäisyssodan" jälkeen. Uusi Turkin valtio toteutti joukon uudistuksia murtaukseen islaminuskon vallan ja "moder-

nisoidakseen" - "länsimaistaakseen" - Turkin: eurooppalainen kalenteri otettiin käyttöön 1926, arabialaisesta kirjaimistosta siirryttiin latinalaiseen vuonna 1928, Sveitsin ja Italian lain-säädäntöön perustuva perustuva siviili- ja rikosoikeusjärjestelmä otettiin käyttöön 1926 jne. Uusi Turkin valtio oli kuitenkin kaukana demokraattisesta: "Lain järjestyksen ylläpitämisestä julkistamisen jälkeen (maaliskuussa 1925) Turkin hallitus oli autoritaarinen yhden puolueen järjestelmä ja, kaunistelemattomasti sanottuna, diktatuuri" (Zürcher).

Yhdessä näiden uudistusten kanssa käsi kädessä luotiin "sotilaskansakunta"-myytti, jonka kulmakivenä on miesten pakollinen sotilaspalvelus. Heti kun mahdollista - ensimmäisen väestölaskennan yhteydessä 1927 - uusi Turkin tasavalta julisti yleisen asevelvollisuuden, joka kasvatti maan armeijan koon 78000 sotilasta vuonna 1922 800000:een vuonna 1939/40. Tämän mukana luotiin "jokainen turkkilainen (mies) syntyy sotilaksi" -ideologia, joka on tänään syvästi juurtunut vallitsevaan turkkilaiseen kulttuuriin.

Turkin armeija on näytellyt merkittävää roolia Turkin julkisessa ja poliittisessa elämässä tähän päivään saakka. Turkin tasavallan perustamisen jälkeen armeija on kaapannut vallan kolmesti (1960, 1971, 1980), ja toteuttanut useita "hiljaisia vallankaappauksia" pakottamalla poliittisen siviilieliitin mukautumaan tahtoonsa. Turkin perustuslain mukaan pääesikunta ei ole vastuussa puolustusministeriölle, sen tulee vain toimia yhteistyössä sen kanssa.

Maltillista islamilaista AKP-puoluetta edustavan uuden presidentin **Abdullah Gül**in valintaan liittyvät tapahtumat tänä vuonna eivät tuneet julki vain "Atatürkin periaatteiden" suojelijaksi julistautuvan armeijan ja koko ajan voimistuvan maltillisen ja modernisoidun islamin välistä valtataistelua Turkissa, vaan myös sotilaallisten ja siviilieläinvoimien poliittisten instituutioiden valtataistelua yleensä.

Kurdikysymys

Kemalilainen turkkilainen nationalismi ei ole sopuosinnassa maan monietnisen todellisuuden kanssa. Viime kuukausina uutisiin ovat nousseet armenialaisten kansanmurhasta (1915) käyty keskustelu sekä PKK:n sissien uusi nousu.

PKK kävi sissisotaa Turkin valtiota vastaan vuodesta 1980 alkaen, tavoitteenaan aluksi itsenäisyys ja nykyään autonomia Turkin valtion puitteissa. Turkin armeija vastasi aloittamalla täysimittaisen sodan kurdialueilla, julistamalla hätätilan ja käynnistämällä etnisiin puhdistuksiin perustuvan politiikan. Vuonna 1999 Turkki vangitsi

Abdullah Öcalanin, PKK:n silloisen johtajan, joka tuomittiin sittemmin kuolemaan. Tuomio muutettiin myöhemmin kovennetuksi elinkautiseksi vankeudeksi.

Vaikka tämä olikin massiivinen taikaisu PKK:lle, sissit ovat onnistuneet järjestäytymään uudelleen ja keränneet uusia voimia. Pohjois-Irakin kurdialueella toimineiden PKK:n sissien hiljattaiset hyökkäykset Turkin alueella sekä turkkilaisten sotilaiden kaappaaminen synnyttivät jännitteitä Turkin ja Irakin välille - ja sen seurauksen ja Turkin ja sen NATO-liittolaisten, erityisesti USA:n ja Britannian välille.

Tätä kirjoitettaessa (lokakuun lopulla 2007) Turkki on keskittänyt Irakin rajalla 100000 sotilasta valmiina aloittamaan hyökkäyksen "terrorismin kitkemisen". Ensimmäiset ilmaiskut ovat jo tapahtuneet. AKP:n hallitus vastusti alunperin sotilaallista ratkaisua, mutta armeijan mahti pakotti sen omaksumaan armeijan kannan - tai muuten se olisi jätetty huomiotta ja marginalisoitu armeijan ajamista asioista. Tällä hetkellä hallitus ottaa julkisesti ehdottoman kovan linjan. Lokakuussa Turkin hallitus hylkäsi Irakin ehdotuksen kon•iktin ratkaisemiseksi.

Aseistakieltäytyjät

Tällä hetkellä Turkin vankiloissa ei tietojen mukaan ole yhtään ei-uskonnollista aseistakieltäytyjää, mutta tilanne saattaa muuttua koska tahansa. Yli 60 ihmistä on julistautunut julkisesti aseistakieltäytyjäksi vuoden 1989 jälkeen (lukuun ei sisälly Jehovan todistajia eikä muita uskonnollisia kieltäytyjiä), ja lukuisat aktivistit ja journalistit joutuvat kohtaamaan vankeustuomioiden uhan puhuessaan militarismia vastaan - tai kertoessaan militarismin vastustajien toiminnasta ja mielipiteistä. Kaksi aseistakieltäytyjää - **Halil Savda** ja islamilainen aseistakieltäytyjä **Enver Aydemir** - istui vankilassa aikaisemmin tänä vuonna. Tällä hetkellä he ovat "vapaina", mutta virallisesti sotilaskarkureina. Muut kieltäytyjät, kuten Osman Murat Ülke, **Mehmet Bal** ja **Mehmet Tarhan** vain muutamia mainitakseni - elävät samanlaisessa "kansalaiskuoleman" tilassa. Ja jokainen aseistakieltäytyjäksi julistautunut saattaa koska tahansa joutua poliisin pidättämäksi ja luovutetuksi "omaan" sotilasyksikkönsä.

Kirjallisuutta:

Ayse Gül Altınay: The Myth of the Military-Nation. Militarism, Gender, and Education in Turkey. New York, 2004

Erik Jan Zürcher (ed.): Arming the State: Military Conscription in the Middle East and Central Asia 1775-1925. London and New York, 1999

ISRAEL

Israel vangitsee edelleen aseistakieltäytyjiä, jotka kieltäytyvät palvelemasta maan armeijassa. Aseistakieltäytyjät tuomitaan tavallisesti useisiin peräkkäisiin lyhyisiin vankeusrangaistuksiin. Ajankohtaista tietoa vangittuina olevista löytyy WRI:n sivustolta: <http://wri-irg.org/news/alerts> .

PUERTO RICO

José Pérez González (21519-069)
(viiden vuoden tuomio- vapautuu 15/07/08)
CCM Miami
Community Corrections O• ce
401 N. Miami Ave.
Miami
FL33128
USA

Tuomittu salaliitosta, liittovaltion omaisuuden vahingoittamisesta ja/tai ehdonalaisrikkomuksesta 1.5.2003 vastustaessaan USA:n pommitusharjoituksia Viequesin saarella Puerto Ricossa.

SUOMI

Uudesta siviilipalvelusta huolimatta totaali kieltäytyjien vangitsemiset jatkuvat myös tulevaisuudessa. Rauhanvankipäivänä vangittuna oli 16 aseistakieltäytyjää, joista kahdeksan on antanut luvan julkaista nimensä:

Timo-Tapio Mäkelä
(29/10/07-29/04/08)
Helsingin avovankila,,
Vantaan osasto
PL 36
01531 Vantaa

Petri Lehto
(22/11/07-19/05/08)
Keravan vankila
PL 133
04201 Kerava

Tatu Marttila
(04/09/07-20/03/08)
Jokelan vankila/avo-osasto
PL 20
05401 Jokela

Matias Silmunen
(01/10/07-04/08)
Käyrän vankila
Pappilantie 36
21370 Aura kk

Kristian Valkonen
(28/08/07-09/02/08)
Satakunnan vankila
Huittisten osasto
PL59
32701 Huittinen

Pertti Majander
(25/06/07-26/12/07)
Viilppulan vankila
Kotiniementie 67
35700 Viilppula

Mika Kalliokoski
(21/11/07-05/06/08)
Laukaan vankila
PL 55
41341 Laukaa

Jani Asikainen
(10/07/07-30/01/08)
Naarajärven vankila
PL 1
76851 Naarajärvi

Pekka Peni
(29/11/07-14/06/08)
Pelson vankila
PL 1
92811 Pelso

TURKKI

Tällä hetkellä vankiloissa ei ole yhtään ei-uskonnollista kieltäytyjää. War Resisters´ International tietää kuitenkin useita Jehovan todistajia, jotka on vangittu kieltäytyttyään sotilaspalveluksesta uskonnollisen vakaumuksensa johdosta.

Çaglar Buldu on tällä hetkellä Afyonin sotilaskivankilassa. Hän vietti vankilassa 15 kuukautta 28.4.2005-13.7.2006. Hänet pidettiin uudelleen 24.9.2007 ja häntä pidetään luultavasti vangittuna Afyonissa 20. marraskuuta saakka. Tämän jälkeen hänet siirrettäneen siviilivankilaan suorittamaan loput 43 päivää. Valitettavasti WRI:llä ei ole hänen osoitettaan.

Baris Görmez pidätettiin 22. lokakuuta ilmoittautuessaan värväystoimistossa. Hän on parhaillaan pidätettynä Istanbulin Maslak Cityn sotilaspoliisin päävartiossa, josta hänet siirrettäneen sotilasyksiköön Antalyaan. Tällä hetkellä ei ole tietoa, kuinka kauan hän joutuu olemaan vankilassa.

TURKMENISTAN

Vuonna 2007 Turkmenistan vangitsi jälleen Jehovan todistajia aseistakieltäytymisen johdosta - useimmat saivat ehdonalaisten tuomion. Lokakuussa 2007 toteutetun armahduksen jälkeen kaksi aseistakieltäytyjää on edelleen ehdonalaissa, ja heidän liikkumisvapauttaan on rajoitettu.

Kahta aseistakieltäytyjää ei kuitenkaan vapautettu armahdulain perusteella. Jehovan todistajat Bayram Ashirgeldyyev ja Begench Shakhmuradov suorittavat viime kesänä langetettua kahden vuoden ehdollista rangaistusta.

USA

Helen Woodson (03231-045)
(106 kuukautta, vapautuu 09/09/11)
FMC Carswell
Max Unit, POB 27137,
Ft. Worth, TX 76127
Sodanvastainen mielenosoitus liittovaltion oikeustalossa Kansas Cityssä Missouriissa 11.3.2004 rikkoi ehdonalaismääräyksiä, jotka hän oli saanut vapauduttuaan vankilasta 3.9.2004. Myönsi syyllisyyden ehdonalaissrikkomukseen ja neljään uuteen syytteeseen 18.6.2004.

Joseph Donato (40884-050)
(27 kuukautta, vapautuu 31/01/08)
CCM Philadelphia
2nd Chestnut St.
Philadelphia
PA 19106, USA
Tuomittu joulukuussa 2004 kieltäytyttyään maksamasta sota-veroja uskonnollisin perustein.

Ra•I Dha•r (11921-052)
(22 vuotta-vapautuu 26/04/22)
FCI Terre Haute
POB 33
Terre Haute
IN 47808
Tuomittiin helmikuussa 2005 humanitaarisen ja taloudellisen avun antamisesta irakilaisille vastoin USA:n sanktioita.

Louis Vitale (25803-048)
(5 kuukautta-vapautuu 14/03/08)
Stephen Kelly (00816-111)
(5 kuukautta-vapautuu 14/03/08)
c/o the Nuclear Resister
POB 43383
Tucson, AZ 85733
USA

Astuivat luvatta USA:n armeijan tiedustelupalvelun päämajaan Ft. Huachucassa (Sierra Vista, Arizona) 6. marraskuuta.

VENÄJÄ

Igor Sutyagin
(15 vuotta)
163050, Arkhangelsk;
Ul. Pirosovaya, d. 27
FGU IK-1, 5 otryad
Russia
Vangittuna 27.10.1999 alkaen, tällä hetkellä tuomittuna vakoilusta tutkittuun julkista ydinaseita koskevaa informaatiota. Tuomittu 7.4.2004.1

Tue antimilitarista työtä - osta AKL:n tuotteita!

Tilaukset lähetetään Aseistakieltäytyjäliiton toimistolle. Minimitilaus 4 euroa, jos maksu ei ole tilauksen mukana. Postikulut lisätään hintaan. Sampo 800017 - 750541. Jäsenhinnat voimassa vain tilatessa Helsingin toimistolta.

Kynät

Valkoinen, painatuksensa AKL:n logo ja nimi, hinta 1 euroa

Sytyttimet

Valkoinen, painatuksena AKL:n logo ja nimi, hinta 1,50 euroa

Antimilitaristiset T-paidat

T-paita: musta (S, L ja XL) luomupuuvillainen (Ecotton) perintensä T-paita tai violetti M valkoisella painatuksella 16e (jäsenille 14e), musta (S-XL) luomupuuvillainen (sis. hieman elastaania) stretch T-paita valkoisella painatuksella 16e (14e) Istuva/lyhyempi naisten malli: musta (S-L) luomupuuvillainen (sis. hieman elastaania) stretch T-paita valkoisella painatuksella 16e (14e) musta tai punainen (S-XL) Lady•t-paita valkoisella painatuksella 12e (11e).

Katkaistu kivääri -pinssi

Antimilitaristisen liikkeen maailmanlaajuinen tunnus. 2 euroa/kpl.

Rintanapit (Ø 38 mm)

Noin 25 erilaista antimilitaristista aiheita. 1 euro/kpl.

Rintanapit (Ø 25 mm)

Uusia ja vanhoja antimilitaristisia aiheita kompaktissa koossa. 1 euro/kpl.

Reilun kaupan kangaskasseja

Musta valkoisella Katkaistu kivääri -kuvalla painettu kassi. 5 euroa.

Propagandan takaa

Kolme tanskalaisen rauhantutkija Jan Öbergin tekstiä, joissa analysoidaan, mitä itse asiassa tapahtui Kosovossa keväällä -99 ja mitä tapahtui sen myötä koko maailmalle. 20 sivua - lokakuu 1999 - Jan Öberg - 1 euro.

Jugoslavian väkivallaton vallankumous

Neljä tanskalaisen rauhantutkija Jan Öbergin tekstiä, joissa analysoidaan Jugoslavian muutosta ja alueen tulevaisuudennäkymiä. 24 sivua - 2001 - Jan Öberg - 1 euro.

Mielipidevangin opas

Opas totaali kieltäytymistä harkitseville. Kattava tietopaketti tosiaan oikeusprosessista ja vankilaloista. 32 sivua, 3. painos julkaistu lokakuussa 1999, toimittanut Kaj Raninen. 2 e. Nyt myös AKL:n www sivuilla!

Farewell to Arms III -CD

Kansainvälisen vaihtoehtomusiikin kokoelma. Mukana yli 20 yhtyettä, mm. JMKE, Oi Polloi, Hero Dishonest, Kontrovers, Section 8, Oheisvasara, Forca Macabra. Julkaistu 2001. 10 euroa (jäsenille 8 euroa).

Farewell to Arms IV -CD

Alkuvuonna 2006 julkaistulla kokoelmalevyllä on laaja valikoima kotimaisen punkmusiikin tämänhetkistä parhaimmistoa! Levyllä 31 biisiä - yhtä monta yhtyettä, kuten mm. Abduktio, Aivolävistys, Disco Ensemble, The Heartburns, No Shame, Rytmihäiriö, Turun Tauti ym. ym.

Katkelmia alistumisesta ja vastarinnasta

Viisi artikkelia väkivallattomasta vastarinnasta esimerkkinä erilaisten ympäristöjen ja tilanteiden kirjosta, jossa väkivallattoman vastarinnan lukuisilla menetelmillä näyttäisi olevan sijansa - ja ehkä myös missä niillä ei näyttäisi olevan. 60 sivua - 1998 - toim. Kaj Raninen - 3 euroa.

Aseistakieltäytyjän maailma

Mitä on pasi•smi? Onko väkivalta välttämätöntä? Miksi ja miten kieltäytyä väkivallasta? Mihin sotaan Suomi varautuu? Onko aseettomuus avuttomuutta?... 200 sivua - 1989 - Juha Tuomikoski - 3 euroa.

Kaikki miehet aseisiin!

Puheenvuoroja siviilipalveluksesta ja aseistakieltäytymisestä. 100 sivua - 1985 - toim. Tapani Kaakkuriniemi, Jukka Kanerva - 2 euroa

Kurikompanian kirkonkellot

Toisenlainen tarina jatkosodasta. Kirja seuraa aseistakieltäytyjien matkaa Suomenlinnasta Pelson soille. 240 sivua - 1996 - Uolevi Aho - 13 euroa (jäsenhinta 11 euroa).

Uusimmat tiedot tuote-, malli- ja värivalikoimista löydät aina AKL:n nettisivuilta: www.aseistakieltaytyjaliitto.fi

UUTUUKSIA: luomupuuvillaisia T-paitoja, kierrätettyjä T-paitoja, mustia reilun kaupan -kangaskasseja

Tällä hetkellä vangittuina olevat totaali kieltäytyjät

Tukipostia saa lähettää ainakin seuraaville totaali kieltäytyjille:

Timo-Tapio Mäkelä (29.10.2007-29.4.2008), Helsingin avovankila, Vantaan osasto, PL 36, 01531 Vantaa

Petri Lehto (2.11.2007-19.5.2008), Keravan vankila, PL 133, 04201 Kerava

Tatu Marttila (4.9.2007-20.3.2008), Jokelan vankila/avo-osasto, PL 20, 05401 Jokela

Matias Silmunen (1.10.2007-huhtik. 2008), Käyrän vankila, Pappilantie 36, 21370 AURA kk

Kristian Valkonen (28.8.07-9.2.08), Satakunnan vankila, Huittisten osasto, PL 59, 32701 Huittinen

Pertti Majander (25.6.-26.12.2007), Vilppulan vankila, Kotiniementie 67, 35700 Vilppula

Miika Kalliokoski (21.11.2007-5.6.2008), Laukaan vankila, PL 55, 41341 Laukaa

Jani Asikainen (10.7.2007-30.1.2008), Naarajärven vankila, PL 1, 76851 Naarajärvi

Pekka Peni (29.11.2007-6.2008), Oulun vankila, PL 16, 90101 Oulu

Tule mukaan toimintaan!

Kipua aidan yli

Aseistakieltäytyjäliitto järjestää kuljetuksen ja majoituksen NATO Game Over -matkalle Brysseliin 17.-27.3.2008. Matka maksaa AKL:n jäsenille vain 150 euroa, muille 160 euroa (jäsenmaksu on 10 euroa). Majoitus tapahtuu laivalla ja Bombspotting-kampanjan järjestämissä majoituspaikassa Brysselissä, luultavimmin koululla tai vastaavassa paikassa. Mukaan tarvitsen makuualueen ja -pussin.

Kansalaistottelemattomuuteen osallistuvan on käytävä väkivallattomuuskoulutus Brysseliin saavuttua ja

allekirjoitettavayhteystietolomakkeen kautta sopimuksensa väkivallattomaan toimintaan ennen aktiota. Jos osallistuja aikoo kiivetä aidan yli, täytyy varautua pidätetyksi joutumiseen. Aiemmin poliisi on alkanut laskea pidätettyjä ulos heti kun koko aktio on loppunut eli jo ennen 24 tunnin rajaa. Kukaan ei ole joutunut oikeuden eteen viimeisen viiden vuoden aikana Bombspotting-kansalaistottelemattomuuteen osallistumisesta.

Ilmoittautua kannattaa ajoissa lähettämällä henkilötietonsa osoitteeseen akl@aseistakieltaytyjaliitto.fi tai soittamalla AKL:n uuden, osa-aikaisesti palkatun tiedottaja-toimittajan Miira Rauhamäen työnumeroon 040-2768080, josta saa myös lisätietoja. Ilmoitathan koko nimesi, s-postiosoitteesi, puhelinnumerosi ja syntymäaikasi (laivayhtiötä varten). Tervetuloa!

Yhteystiedot

ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY
Rauhanasema,
Veturitori,
00520 Helsinki
puh. 09-75682444, fax 09-147297
akl@aseistakieltaytyjaliitto.fi •
<http://www.aseistakieltaytyjaliitto.fi> •

Toimintaryhmät:

AKL-Jyväskylä
PL 367, 40101 Jyväskylä
akl.jkl@aseistakieltaytyjaliitto.fi •

AKL-Rovaniemi
PL 72, 96101 Rovaniemi
akl.roi@aseistakieltaytyjaliitto.fi •

AKL-Tampere
PL 673, 33100 Tampere

AKL-Tornio
c/o PL 72
96101 Rovaniemi

AKL-Turku
akl.turku@aseistakieltaytyjaliitto.fi •

AKL-Vaasa
PL 1, 65201 Vaasa
akl.vaasa@aseistakieltaytyjaliitto.fi •

Muita yhteystietoja:

AKL:n sähköpostilista
akl-lista@aseistakieltaytyjaliitto.fi •
listalle liitytään lähettämällä viesti: "subscribe akl-lista" osoitteeseen majordomo@aseistakieltaytyjaliitto.fi •

AKL:n siviilipalvelusaiheinen sähköpostilista,
sivari-lista@aseistakieltaytyjaliitto.fi •
listalle liitytään lähettämällä viesti: "subscribe sivari-lista" osoitteeseen majordomo@aseistakieltaytyjaliitto.fi •

War Resisters' International
5 Caledonian Road,
London N1 9DY, Britain
info@wri-irg.org
<http://www.wri-irg.org>

Liity jäseneksi!

Aseistakieltäytyjäliiton jäseniksi voivat liittyä aseistakieltäytyjien lisäksi kaikki muutkin, jotka kannattavat sen periaatteita. Perusjäsenmaksu on tällä hetkellä 10 euroa, alennettu maksu (palveluksessa oleville sivareille, totaali kieltäytyjille joiden oikeusprosessi on kesken ja kaikille maksuvuonna 22 vuotta tai vähemmän täyttävälle) 5 euroa ja tukijäsenmaksu 20 euroa.

Jäsenmaksuun sisältyy neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Sivari&Totaali -lehti, joka kertoo aseistakieltäytymisestä ja antimilitaristisesta toiminnasta eri puolilla maailmaa. Leikkaa kortti irti ja lähetä täytettynä AKL:n toimistoon!

Saajan nimi ja osoite	Nimi	ASEISTAKIELTÄYTYJÄLIITTO RY	
Aseistakieltäytyjäliitto ry. Rauhanasema, Veturitori 3 00520 Helsinki	Osoite		
Tilille nro 800017-750541	Syntymävuosi	J ä s e n k o r t t i	
Maksajan nimi ja osoite	Jäsenmaksut	☐ Varsinainen jäsen (5/10 euroa)	
	alennettu 5 euroa	☐ Tukijäsen (20 euroa tai enemmän)	
	perusjäsen 10 euroa	Jäsen	
	tukijäsen 20 euroa	Jäsenmaksu vuodelle 200_	
Tililtä nro		Tilille nro	
Allekirjoitus	euroa	8 0 0 0 1 7 - 7 5 0 5 4 1	
		euroa	
		Tililtä nro	

AKL on vuonna 1974 perustettu nuorten rauhanjärjestö. Sillä on kaksi roolia: toisaalta se toimii aseistakieltäytyjien etujärjestönä, toisaalta se on kaikille avoin militarismin vastainen järjestö. Sen jäseneksi voivat liittyä ja siinä toimia kaikki iästä tai sukupuolesta riippumatta.

AKL ei usko aseisiin perustuvan turvallisuuteen. On väärä lähtökohta, että eri valtioiden ja niissä asuvien ihmisten intressit ovat vastakkaiset, että turvallisuus on turvallisuutta toisia valtioita, toisia ihmisiä vastaan. Toisten ihmisten tappaminen tai siihen valmistau-

tuminen ei luo suojaa todellisia uhkia kuten ympäristöongelmia tai köyhyyttä vastaan. Pikemminkin sota ja asevarustelu pahentavat näitä ongelmia tuhlaamalla niiden ratkaisemiseen kipeästi tarvittavia taloudellisia ja inhimillisiä voimavaroja. Ihmiskunta voi ratkaista olemassaolonsa ja kotiplaneettaansa uhkaavat vaarat vain toimimalla yhdessä.

Aseisiin perustuvan turvallisuuden sijasta AKL haluaa omalta pieneltä osaltaan olla rakentamassa maailmaa, jossa vallitsee todellinen turvallisuus. Turvallisuus, joka ei perustu aseisiin, vaan siihen, ettei kukaan enää tarvitse aseita. AKL:n

toiminnan pohjana on kansainvälinen sodanvastustajien julistus: "Sota on rikos ihmiskuntaa vastaan. Siksi olen päättänyt olla tukematta minkäänlaista sotaa ja kamppailla sotien kaikkien syiden poistamiseksi". AKL näkee sotien syinä ihmisten välisen epätasa-arvon ja todellisten vaikutusmahdollisuuksien puutteen. Toisin sanoen se näkee sotien syynä rakenteellisen väkivallan, joka puolestaan luo väkivaltaisia rakenteita - armeijoita. Paitsi että armeijat ovat tulosta rakenteellisesta väkivallasta, ne myös ylläpitävät sitä. Sen takia pidämmekin aseistakieltäytymistä ja antimilitarista toimintaa tärkeänä osana taistelussa

oikeudenmukaisemman maailman puolesta.

Aseistakieltäytyjäliitto toimii siviilipalveluksen kehittämiseksi niin, että aseistakieltäytymisestä tulee varteenotettava vaihtoehto yhä useammalle asevelvolliselle, ja tukee totaali kieltäytymistä.

